

HILAS NÁRODA

"Vy reprezentujete
ve svobodném světě vlast.
Vlast potřebuje lásku a pomoc.
Buďte svorní!"

"I ten svorným Bůh požehnáva."
JOSEF KARDINÁL BÉRAN,
arcibiskup pražský.

(VOICE OF THE NATION)

Tel.: (312) 762-2044

Udržení českého vědomí, řeči
a novin v Americe žádá osobní
oběti a nadšené spolupráce
každého z nás.

Cena: 75 centů

Second Class Postage Paid at Chicago, Ill.

Return Postage guaranteed, Chicago, Ill. 60623

Roč. (Vol.) IX. — Číslo (No.) 39.

Sobota (Saturday) 22. 9. (September) 1984

Na letošní rok připadají životní výročí dvou našich zaslužilých stavitelů - architektů Františka Maxmiliána KAŇKY a Josefa ZÍTKA

Na jméno slavného architekta a stavitele Josefa Zítka se čtenáři H.N. dozajista dobře pamatují. Alespoň jsme už v těchto kulturních člancích připomínali jeho zásluhy o stavbu „Zlaté kapličky“ nad Vltavou - našeho Národního divadla v Praze. O Františka M. Kaňkoví jsme se, tuším, zmínili na stránkách H.N. jen asi jednou při zmínce o Černínském paláci, ale jinak se naši starší čtenáři budou pamatovat na nepřítel časté české jméno „Kaňka“, jen v souvislosti vzpomínek na dnes již zesnulého dlouholetého „oznámkového ředitele“ zaniklých novin Národa a Katolíka - p. Václava Kaňku z Průhonice u Prahy. Ten prožil celý svůj život v Chicagu na Allport ulici naproti bývalé tiskárně Českých benediktinů, napsal a svým vlastním nákladem vydal knihu svých „Životních vzpomínek“ a rozeslal ji do všech zemí světa. Když pak dostal děkovné dopisy od všech králů, císařů, vlád a vynikajících osobností, všechny ty děkovné dopisy a telegramy uspořádal a znovu vlastními náklady vydal „Knihu o české knize“, která se rozběhla do celého světa. Jeho odvoděla paní Betty Kaňka dosud žije v některém „Nursing Home“, stejně jako její pěvecká kolegyně Mae Budilovská, která byla nějak zpřiznivěna se slavnou varhanečkou rodinou Petřů od sv. Prokopa a s Betty Kaňkovou zpívala ještě i v pozdním stáří společně jejich slavné „duo“ - „Krásná jsi Maria“. Tento chicagský kraján Kaňka, který zemřel bezdětný, nebyl asi z rodu Kaňků, o nichž budeme mluvit v tomto článku, ale přesto jsme se o něm zmínili z vděčnosti za to, co sledoval rozšířením své české knihy vzpomínek do všech zemí světa.

Pražský stavitel a architekt 18. století František Maxmilián

Kaňka se narodil v Praze před 290 lety - 19. srpna r. 1694 a zemřel 14. července r. 1766. - Stavitselsky se vzdělával v Itálii a po svém návratu do rodné vlasti už pracoval jen doma. V Praze i na venkově vystavěl četné stavby, které jsou dnes u nás uměleckými památkami raněného baroka. Patří k nim obnovená budova Karolina z r. 1718, Černínský palác na Hradčanech (1718-20) - už za I. republiky ministerstvo zahraničních věcí - zámek hraběte Černína ve Vínorů u Prahy, chrám sv. Salvátora při Klementinu, naproti Staroměstské věži Karlova mostu - (jehož stavbu započal v 16. stol. Ital Karel Lurago) - kostel sv. Kateřiny na Novém Městě za Karlovým náměstím, piaristický klášter a gymnasium v Litomyšli a několik valdštejských zámků. Úspěšně také navrhl a řídil opravy zámků v Brandýse n/ Labem, v Poděbradech a v Pardubicích. Jako první usiloval Kaňka v Praze o zřízení Akademie umění a byl jejím štedrým mecenášem.

Ve svých kulturně-uměleckých snahách o rozvoj své rodné vlasti měl však vzácné pokračovatele ve svém synu Janovi a vnuku téhož jména.

Jeho syn Jan Kaňka se stal totiž v Praze váženým kulturním pracovníkem. Byl vynikajícím právníkem a navíc nadaným hudebníkem. Narodil se v Praze v r. 1744 a zemřel tam ve svých 54 letech r. 1798. Vystudoval práva, císařovna Marie Terezie jej jmenovala v jeho 44 letech apelačním radou, a po reorganizaci soudů v celé říši byl povolán k vrchnímu zemskému soudu (1783). Důkazem toho, že byl i vědecky činný ve svém právním oboru je latinský spis, který vydal v r. 1798 pod názvem, který v překladu znamená „Systém všeobecného práva národů“. Navíc byl ještě i hyb-

nou pákou všeho hudebního dění v tehdejší Praze, protože vyhledával talenty, sháněl jim schopné učitele a pořádal koncerty. Sám byl totiž dovedným pianistou a vynikajícím violoncellistou.

Jeho syn - rovněž Jan - (1772-1865) - vnuk architekta a stavitele Kaňky - se stal ve svých 22 letech doktorem práv a po svém otci zdědil znamenité hudební nadání. Nejprve pracoval s otcem v jeho advokátní kanceláři, pak přijal navíc místopředsednictví při státním fiskálním úřadě a v r. 1815 byl zvolen děkanem právnické fakulty. Jako advokát dosáhl věhlasu i v cizině, a protože si získal bezmeznou důvěru panující rodiny, v různých národně kulturních potřebách i v osobních záležitostech potřebných pomohla jeho přímluva u císaře daleko úspěšněji než mnohého člena zemského sněmu. Roku 1829 se stal rektorem pražské university Karlo-Ferdinandovy, a při oslavě stoleté památky kanonizace sv. Jana Nep. pronesl v katedrále sv. Víta slavnou latinskou řeč, vydanou i tiskem pod názvem „Mutum religionis et justitiae“ - (Vzájemná závislost mezi náboženstvím a spravedlností). Když se v r. 1848 v Praze na barikádách střelelo a každý jen provolával revoluční hesla, Jan Kaňka - právník a nadaný hudebník se staral o uspořádání důstojných oslav 500 letého trvání pražské university a měl hlavní zásluhu na postavení pomníku Karla IV. před kostelem křížovníků hned vedle Karlova mostu. V r. 1849 byl pak povolán vládou do výboru na přípravu nové organizace soudů v Čechách a na Moravě, pokračoval v novém vydávání sbírky zákonů a nařízení a veškerou váhou své osobnosti působil na odstranění nejtěžších

(Pokračování na str. 4)

Zahradní průčelí Černínského paláce (17. stol.). Vlevo je známá kapucínská Loreta.

Josef Zítka (*4.4.1832-†2.8.1909) architekt a stavitel Národního divadla - Zlaté kapličky nad Vltavou.

Černínský palác (1669-72), začatý italským stavitelem Františkem Caratthim a dokončený naším českým stavitelem F. Kaňkou.

Sloupek informací

**o misijní cestě papeže
Jana Pavla II. v Kanadě,
a o těžkostech nové koaliční
vlády Israele.**

Sv. Otec volal v Kanadě stejně jako na Filipínách a v Jižní Koreji po novém světovém ekonomickém řádu, který by zachoval lidem svobodu a vyhnul se jak nevýhodám bezmezného kapitalismu, tak násilí a nespravedlnostem komunismu.

Dne 10. září ráno, se papež Jan Pavel II. při své návštěvě Kanady zastavil v Quebec City v ústavu pro mrzáky. Ve své řeči zdůraznil cenu lidského života. Mimo jiné řekl: „Kvalita společnosti nebo civilizace se měří podle respektu, jenž lidé chovají vůči nejslabším členům své národní rodiny. Máme právo narodit se, máme právo na život... Kdybychom věnovali jen malou část rozpočtu, určeného na závodění ve zbrojení, na boj proti bídě, učinili bychom velké pokroky ke zlepšení údělu mnohých trpících lidí.“ Pak jel „papežským vlakem“ do vesnice Ste Anne de Beaupré, slavného poutního místa kanadských Indiánů, ležící 25 mil východně od Quebec City. V tamní basilice je slavná socha sv. Anny, matky Panny Marie, o které se věří, že zázračně uzdravuje. Shromážděným Indiánům řekl, že už mnoho trpěli ekonomickou nespravedlností a sociálním využíváním, že však katolická církev stojí pevně na jejich straně v

jejich boji za větší lidská práva. Indiáni jsou plnoprávními členy církve, ačkoliv dosud nejsou plnými členy lidské společnosti. – V Kanadě je asi 250 tisíc Indiánů a 750 tisíc míšenců; z nich 60 % jsou katolíci. – Dne 11. září sv. Otec navštívil Montreal. Zrána ve své promluvě varoval asi 3.000 kněží a seminaristů, aby se nevměšovali do politiky. Potom při mši svaté na Olympijském stadionu, při které bylo přítomno na 50 tisíc mladých lidí, varoval kanadskou mládež před alkoholem, omamnými drogami a předčasným sexem, které sice na chvíli poskytují jakýsi klamný „umělý ráj“, za který je pak nutno velmi drazé v životě platit. – Potom při mši sv. v Jarry Parku, na které bylo přítomno na 300 tisíc lidí, prohlásil za blahoslavenou kanadskou řeholnici Matku Marii Leonii Paradisovou, zakladatelku ženské řeholní kongregace „Malých sester Sváté rodiny“. – Dne 12. září papež Jan Pavel II. v St. John's v Newfoundlandu ve svém proslavu k rybářům, postiženým značnými finančními nesázemi, kritizoval ničím neomezený egoistický kapitalismus; zdůraznil, že lidským potřebám je nutno dát přednost před pouhým finančním ziskem.

Žádal pro svět nový ekonomický řád. Řekl, že dlouhotrvající neschopnost poskytnout práci nezaměstnaným je urážkou lidské důstojnosti. V Newfoundlandu je 17 %-ní nezaměstnanost, zatímco v Kanadě je průměrně pouze 11 %. Tamní rybářský průmysl totiž kvůli různým technickým vymoženostem potřebuje dnes méně dělnických sil. Sv. Otec připomenul, že v poslední době menší rodinné rybářské podniky musily být prodány velkým podnikům, majícím k dispozici značný kapitál. Tyto velké podniky jsou však vystaveny velkému pokušení, odpovídat pouze na síly volného trhu. K tomu pak doslovně řekl: „Je krutým paradoxem, že mnozí z vás, kteří by mohli být účastní na produkci potravin, jsou ve finanční tísní, zatímco chronická podvýživa a hrozba hladu současně postihují miliony lidí jinde na světě“. – Kritiku některých aspektů průmyslového kapitalismu z morálního hlediska vyslovila už vloni konference kanadských biskupů; US biskupové připravují podobný dokument, který má být uveřejněn někdy po US prezidentských volbách. – Později ještě sv. Otec promluvil k učitelstvu katolických škol, naléhal na provinciální vládu, aby pokračovala ve své podpoře náboženské výchovy, navštívil zmrzačené lidi v jednom ústavu, zúčastnil se festivalu mládeže a v náhlém dešti dosloužil mši sv. pod širým nebem. – Dne 13. září sv. Otec požehnal v přístavu St. John's posádku polské lodi Gdynia, které předtím polský konsulát v Torontu zakázal v kanadských vodách kotvit. Pak v Monctonu – v provincii New Brunswick – mluvil při mši sv. o roli žen v církvi. Opakoval, že katolická církev neuděluje ženám kněžské svěcení. Ačkoliv si jsou muži a ženy rovni v lidské důstojnosti, v církvi však mají rozdílné funkce. Také požadoval solidarnost kanadských katolíků a protestantů, kteří musejí ukazovat světu svou společnou křesťanskou víru. V Halifaxu, Nova Scotia, promluvil při mši sv. k 70 tisícům mladých lidí. – Největšímu kanadskému městu Torontu, papež Jan Pavel věnoval dva dny. Dne 14. září při příjezdu do města rozsvítil ve městské radnici „plamen míru“, pak promluvil ke katolickým kněžím v katedrále sv. Michaela a zúčastnil se ekumenické pobožnosti v anglikánském chrámu sv. Pavla. Ve své řeči požádal protestanty, aby pomohli „překonat“ tragické rozdělení mezi křesťany“. Také je prosil, aby

spolu s římskými katolíky usilovali o to, aby technologie nepřinesla nespravedlnost slabším členům společnosti. Řekl: „Spojení ve jménu Kristově, musíme si položit kritické otázky a zdůraznit základní mravní zásady, které mají řídit technologický rozvoj. Například, potřeby chudých musejí mít přednost před přáním bohatých, práva dělníků před touhou anonymních společností vydělat co nejvíce, uchování přirozeného prostředí před ničím neomezeným průmyslovým rozvojem, výroba pro ukojení sociálních potřeb před výrobou na vojenské účely.“ – V týž den na „Národním stadionu výstav“ papež Jan Pavel učinil apel před 50 tisíci Američany polského původu s „mořem“ praporků unie Solidarity – pro svobodné Polsko. Ve své nepřipravené řeči také řekl: „Chceme být v Polsku svobodní a chceme si sami rozhodovat o svých životech.“ Jeho řeč byla přijata bouřivým potleskem. V Kanadě je na 350 tisíc Kanadů polského původu. Kromě toho asi dva tisíce autobusů přivezlo na tento den poutníky ze Spojených států. Přijeli tam Poláci z Chicaga, Clevelandu, Detroitu a Buffala. Také tam přiletěl pozdravit sv. Otce chicagský arcibiskup kardinál Josef Bernardin.

Dne 15. září zrána byl sv. Otec přepraven helikoptérou do indiánského střediska Huronia, ležícího 100 mil severně od Toronta. Tam při mši sv., které se zúčastnilo na 100 tisíc lidí, učinil výzvu na „uzdravení všeho rozpolcení“ mezi kanadským domorodým obyvatelstvem a „novými příchozími“. V To-

rontě pak sloužil na vojenském letišti Downsview pod širým nebem mši sv., které se zúčastnilo na 500 tisíc lidí. Torontu je hlavním střediskem kanadského průmyslového a technologického rozvoje. Proto sv. Otec naléhal na přítomné, aby užívali technologie pro službu druhým, a opět zdůraznil, že morálka musí být nad technologií. Později ještě navštívil tamní byzantskou slovenskou katedrálu, posvětil ji – ač ještě nedostavěnou, promluvil s ukrajinskými katolíky a navštívil „Konvenční ústředí“. Tam ve své řeči vyzval kanadské věřící laiky, aby se opět pravidelně zúčastnili nedělní mše svaté. V Kanadě totiž dnes už jen asi 50 % katolíků chodí v neděli pravidelně na mši švatou. – V neděli 16. září sv. Otec navštívil města Winnipeg v Manitobě a Edmonton v Albertě. Na jeho mši sv. v parku blízko Winnipegu bylo přítomno na 200 tisíc lidí. Protože v Manitobě obyvatelstvo je velmi rozmanitého národnostního původu, vyzval přítomné, aby si uchovali úctu ke svému rozdílnému kulturnímu dědictví, aby však zároveň usilovali o křesťanskou jednotu a žili ve vzájemné lásce.

□ **Nová koaliční israelská vláda nebude asi schopna uspišit mírová jednání na Středním východě**

Dne 14. září po sedmi týdnech intenzivního vyjednávání po sedmi letech vlády radikální a protiařabské strany Likud byla israelským parlamentem „Knesetem“ schválena a ihned pak

HLAS NÁRODA

(VOICE OF THE NATION)

(USPS 291-620)

Týdeník, věnovaný zájmům amerických Čechů, čs. exilu a potřebám našich drahých doma

BOHU, CÍRKVI, NÁRODU

vydává:

„VELEHRAD“, českoamerické kulturní středisko, CZECH-AMERICAN HERITAGE CENTER, INC. 2657-59 S. LAWDALE AVE., Chicago, Ill. 60623

Telefon: 762-2044

Řídí: Dp. VOJTĚCH VIT, O.S.B.

a redakčním kruhem

Právní poradce a zástupce: Henry T. SYNEK 111 West Washington Str. Suite 1360, Chicago, Ill. 60602 (312) 263-6060

ROČNÍ PŘEDPLATNÉ: v USA \$30.00

Redakce si vyhrazuje právo zaslání článků a dopisů zkrátit aniž by tím byl změněn jejich původní obsah. Pokud jsou články podepsané autorem, nemusí se redakce s jejich obsahem ztotožňovat. Zaslání rukopisů se nevracejí.

Second Class Postage Paid at Chicago, Illinois

September 22, 1984 — Vol. IX, No. 39.

DULEŽITÉ UPOZORNĚNÍ

PAMĚTNÍ KNIHA o loňském posvěcení České kaple Matky Boží Svatohostýnské k uctění sv. Jana Nep. Neumanna z Prachatic v Národní mariánské svatyni Neposkvrněného Početí Panny Marie ve Washingtonu D.C., na jejíž stavbě se vděčně podíleli všechny naše krajanské generace – JIŽ VYŠLA.

Má název „THE CZECH NATIONAL CHAPEL IN WASHINGTON D.C.“ Je celobarevná s mnoha krásnými fotografiemi, které zůstanou historické a každý, kdo se posvěcení naší kaple zúčastnil, či kdo se o ni živě zajímá a nemohl vloni do Washingtonu přijet, by ji měl mít ve své knihovně.

Její cena US \$6.00 (šest) kromě poštovného.

Není k dostání v obchodech, je nutno si ji objednat přímo na adrese:

Msgr. Ludvík NĚMEC

Chestnut Hill College

9601, Germantown Ave.

CHESTNUT HILL, PA. 19118, USA

S objednávkou si nutno pospišit, na skladě je už jen omezený počet zbývajících výtisků.

Kdo ji máte, doporučte ji laskavě svým známým a přátelům.

Z ÚŘADOVNY NÁRODNÍHO SVAZU ČESKÝCH KATOLÍKŮ

The program of the XXII. National Convention of the National Alliance of Czech Catholics

The XXII. National Convention of the National Alliance of Czech Catholics will be held September 28 - 30, 1984 at the Hollenden House in Cleveland, Ohio.

The convention will open with a Mass at St. John's Cathedral, at 9:00 AM, on Friday, September 28, 1984. Celebrating Mass, will be his Excellency, Bishop John L. Morkovsky, of Houston-Galveston, Texas. After Mass, the convention will convene at the Hollenden House, where the platform of the convention will be presented.

On Saturday, September 29, 1984, at 8:15 AM, Mass will be held again at St. John's Cathedral, with his Excellency, Archbishop Daniel W. Kucera, OSB., Ph.D., of Dubuque, Iowa, celebrating Mass. Immediately after Mass, the convention will resume at the Hollenden House. Reports will be given by the officers as well as attending delegates. Msgr. Ludvik Nemecek, will report on the Czech National Chapel, which stands in the Shrine of the Immaculate Conception, in Washington, DC. Rev. Vojtěch Vít, OSB., chaplain of the NACC and editor of Hlas Národa will speak on the present day religious situation in Czechoslovakia, and Dr. Jaroslav Pecháček will inform those present on the media releases to Czechoslovakia.

Saturday evening at 7:30 PM - 10:00 PM, a reception will be held at Karlin Hall, with honored guests his Excellency, Bishop John L. Morkovsky and his Excellency, Archbishop Daniel W. Kucera, OSB., Ph.D., being present. The Mayor of Cleveland, George V. Voinovich, has accepted an invitation to the reception. Also the newly elected officers will be installed.

On Sunday, September 30, 1984, will bring about a traditional celebration of the feast of St. (Václav) Wenceslaus. Beginning with Mass at the parish of St. Procopius at 12:00 noon, with Mass celebrated by his Excellency, Archbishop Daniel W. Kucera, OSB., Ph.D., who will also have the homily. After Mass, a luncheon will be served in the church's hall; at which his Excellency, Bishop John L. Morkovsky will speak. Officers, delegates and guests of the NACC convention are welcomed to attend these festivities.

Pravidelné české bohoslužby jsou každou sobotu
v 6:15 hod. večer v kostele Panny Marie Svatohorské
V Ciceru, Ill. • 2414, S. 61st Ave.

Kašpárkovo loutkové divadlo.

Preji hezké prázdniny a těšme se na shledanou na představení, které budeme hrát v ZÁŘÍ.

Má poklonka, nazdárek,
klani se vám Kašpárek!!

Pojed'te s námi na Mariánskou pout' na Holy Hill!

Mili přátelé,

jako léta předcházející pojedeme na naši tradiční pout' na Holy Hill do Wisconsinu. Na naše putování vyjždíme v neděli 7. října v 7:00 hod. ráno od Čihák World Travel, Inc. - 2302 západní Čermákova třída v Berwynu. Pohodlný autobus, kterým pojedeme, zastaví potom ještě u chicagského Velehradu 2657-59 So. Lawndale Ave., odtud pojedje již přímo na Holy Hill.

Z Holy Hill se budeme vracet v 5:30 P.M. a autobus bude zastavovat jen na zastávkách, z kterých jsme vyjžděli - to znamená - Čihák World Travel, Inc. v Berwynu a Velehrad v Chicagu.

Mše svatá s českým kázáním a zpěvem bude v 11:00 hod. dopoledne v dolní kapli.

Příhlášky přijímá Čihák World Travel, Inc. ☎ 795-9050 anebo ☎ 242-6110; redakce Hlasu národa v úředních hodinách: ☎ 762-2044; a prof. F. Uhlířová ve večerních hodinách ☎ 484-2106.

Cena cestovného: \$20,- Šeky a Money Orders laskavě vystavte na Čihák World Travel, Inc. Cestovné je nutné zaplatit předem a v případě odřeknutí cesty se NEVRACÍ. PŘIHLÁŠKY JE NUTNÉ PODAT! CO NEJDŘÍVE!

Když nemůžeme putovat na drahá a nám milá poutní místa naší rodné země za mořem, po řadu let jezdíme na wisconsinský Svatý kopeček, který se stal naším srdcem tak blízký. Jezdíme si vyprosit od Panny Marie zdraví a požehnání pro naše rodiny a rodiny našich přátel zde, a zároveň ochranu pro naše drahé doma, kteří se odhodlaně hlásí k víře zděděné po předcích, i když jsou za to dnešní bezbožeckou, komunistickou vládou pronásledováni.

Tohoto roku však jedeme Matku Boží poprosit ještě také o přimluvu - za svatořečení

Blahoslavené Anežky České, dcery Přemysla Otakara I. zakladatelky kláštera klarisek a sv. Františka v Praze. Víme, že o její kanonisaci se v Římě jedná. Msgr. J. Polc když se u nás nedávno zastavil, vysvětlil nám, že jednání o svatořečení Blahoslavené Anežky postupují. Svými upřímně a vděčně motivovanými modlitbami na tento úmysl je můžeme uspišiti. Velký význam pro posilu a rozvoj víry našich předků u nás doma by měla návštěva sv. Otce v příštím roce v Československu, kam jej kardinál Fr. Tomášek pozval. I za to budeme prosit.

Bude-li nám sv. Petr přítel, užijeme i krásný den v podzimní barvosti wisconsinské krajiny.

U nás doma vždy celé vesnice společně putovaly na poutní místa. Chceme tuto tradici domova i v exilu udržeti společným autobusovým zájezdem. Je hodně mezi námi i těch, kteří auty nejezdí, anebo z důvodů zdravotních nesmí dlouho řídit a ti jsou rádi, když se dostanou na pout' autobusem. Prosíme vás, neodkládejte své přihlášky na poslední chvíli, autobusové společnosti zvláště dnes na nikoho nečekají; musíme jim tedy včas ohlásit počet cestujících - kvůli velikosti autobusu. Bud'te tak hodní a upozorněte na naši wisconsinskou pout' své známé, kteří třeba s námi na ni ani nebyli nebo dokonce o ní nevědí - po případě nám pošlete jejich adresy a telefonní čísla a my jim pošleme pozvání.

Vítáme a zveme vás všechny, kteří s námi budete opět věrně „putovat“ na Holy Hill svými auty at' z Chicaga a jeho okolí - či z Milwaukee, Kenosha, Racine i Philips. Rozšiřte i mezi tyto své známé zájem o tradiční pout' na Holy Hill.

Program poutě se dozvíte v autobusu a bude otiskn v Hlasu národa.

Děkujeme za pochopení a těšíme se s vámi se všemi na holyhillské putování.

Za Klub Domov
Otec Vojtěch Vít, O.S.B.
duchovní řádce

Pěkné posezení najdete v přátelivém prostředí
restaurace

CAFÉ EUROPE

u Mirka a Stelly Umlaufových

3710 West Cermak Road v Ciceru
RODINNÉ OSLAVY — PARTY — PODLE DOHODY
ČESKO-AMERICKÁ KUCHYNĚ
DENNĚ ČERSTVÁ JÍDLA — BAR
TELEFON: 656-3555

nastolena nová vládní koalice dvou největších stran: strany práce a strany Likud, jakož i pěti menších stran, které si pak spolu rozdělily ministerská křesla ve vládě s 25 ministry. Předtím žádná ze dvou velkých stran nebyla schopna sama utvořit vládní koalici. Podle dohody obou hlavních stran prvních 25 měsíců bude ministerským předsedou vůdce socialistické strany práce Shimon Peres, a druhých 25 měsíců předseda koalice Likud - Yitzhak Shamir, dosavadní ministerský předseda. Peres ve své inaugurační řeči před parlamentem slíbil brzké odvolání izraelských vojáků z jižního Libanonu a okamžité kroky k zlepšení ekonomické situace. V Izraeli je totiž nyní 400 % inflace, zahraniční dluh Izraele „per capita“ je největší na celém světě a rezervy cizích měn jsou velmi nízké. Mnozí v Izraeli už však kritizují tuto koalici vládu, která má sice volkou většinu v parlamentě, ale kvůli neslučitelným politickým zásadám a cílům je nejslabší z celých izraelských dějin od r. 1948. Podle mínění těchto kritiků činnost nové vlády bude paralyzována a nic nebude vykonáno ani v domácí politice ani v iniciativách pro konečné uzavření míru na Blízkém východě. Jiní zase doufají, že nová vláda bude uspořádaná schopna provést potřebné drastické ekonomické reformy, i když nebude schopna učinit žádný pokrok v otázce židovských kolonií v Předjordání a ve vztazích Izraele s arabskými zeměmi. — Peres ihned po inaugurační ceremonii svolal své ekonomické poradce, aby s nimi jednal o krátko a dlouhodobých opatřeních nutného šetření pro snížení inflace. Dne 16. září pak nová vláda rozhodla, že sníží národní rozpočet o jeden bilion dolarů - (na 22 bilionů dolarů) - a devaluje měnu (šikl) o 9 %. Spojené státy věnují Izraeli letos zdarma výpomoc ve výši 2,61 bilionu dolarů, ale Izrael bude asi žádat o další dar jednoho bilionu dolarů. Zároveň nový ministr obrany Yitzhak Rabin naznačil, že izraelská armáda asi zůstane v jižním Libanonu ještě celý další rok, dokud severní hranice Izraele nebude zabezpečena proti útokům palestýnských guerillů. Toto zabezpečení má zajistit jiholibanonská křesťanská milice Falangy o síle 2 tisíce mužů, která je právě trénována k tomuto cíli. Izraelská armáda však prý dále zůstane v údolí Bekaa tvář v tvář syrské armádě, která tam dále zůstává a má sílu asi 40 tisíc mužů. Krise na Středním východě tedy trvá dále.

DOBA "BĚHEM ROKU"

25. NEDELE "BĚHEM ROKU"

VSTUPNÍ MODLITBA: Bože, všechna ustanovení posvátného zákona — jsi shrnul do příkazů lásky k tobě a bližnímu. — Dej, abychom je zachovávali, — a zasloužili si tak vejít do věčného života. Skrze svého Syna Ježíše Krista, našeho Pána a Boha, který s tebou v jednotě Ducha svatého žije a králuje po všechny věky věků.

1. ČTENÍ Z KNIHY PROROKA IZAIÁŠE (Iz 55, 6-9)

Hleďte Hospodina, když ho možno najít, vyzvějte ho, když je blízko! At' přestane bezbožník hrčít, zločinec at' změni své smýšlení; at' se obrátí k Hospodinu a smiluje se nad ním, k našemu Bohu, který mnoho odpouští. Mé myšlenky nejsou myšlenky vaše, ani vaše chování, podobné mému — praví Hospodin. Oč totiž převyšují nebesa zemi, o to se liší mé chování od vašeho chování, mé myšlení od vašeho myšlení.

2. ČTENÍ

Z LISTU SVATÉHO APOŠTOLA PAVLA FILIPANŮM (Flp 1, 20-24, 27a)

Bratři! Budu moci oslavit Krista, at' svým životem, at' svou smrtí. Vždyť pro mne život je Kristus a smrt zisk. Avšak kdybych dál tady žil, mohl bych ještě s užítkem pracovat. A proto nevím, co bych měl volit.

Přitahuje mě totiž obojí: mám touhu zemřít a být s Kristem — a to je věc velmi, daleko lepší; ale pro vás je zase nutnější, abych zůstal ještě na živu.

Jen se chovejte tak, jak je to hodné Kristova evangelia.

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE MATOUŠE (Mt 20, 1-16a)

Ježíš řekl svým učedníkům toto podobenství: "S královstvím nebeským je to tak, jako když jeden hospodář hned ráno vyšel najmout dělníky na svou vinici. Smluvil s dělníky denár na den a poslal je na vinici. Když vyšel o deváté hodině, viděl, jak jiní stojí nečinně na trhu, a řekl jim: 'Jděte i vy na mou vinici, a já vám dám, co bude spravedlivé.' Oni šli. Vyšel znovu kolem poledne i kolem třetí hodiny odpoledne a učinil právě tak.

Když vyšel kolem páté hodiny odpoledne, našel tam další, jak tam stojí, a řekl jim: 'Co tu stojíte celý den nečinně?' Odpovědi mu: 'Nikdo nás nenajal.' On jim řekl: 'Jděte i vy na mou vinici'.

Když byl večer, řekl pán vinice svému správci: 'Zavolej dělníky a vyplat jim mzdu, a to od posledních k prvním!' Tak přišli ti, kteří pracovali od pěti odpoledne, a každý dostal denár. Když přišli ti první, měli za to, že dostanou víc; ale i oni dostali po denáru.

Vzali ho a reptali proti hospodáři: 'Tihle poslední dělali jedinou hodinu, a ty je postavil na roven nám, kteří jsme nešli tihle dne a vedro!' On však odpověděl jednomu z nich: 'Příteli, nekrivdím ti! Neamluvil jsi se mnou denár za den? Vezmi si co ti patří, a jdi! Já chci tomuhle poslednímu dát jako tobě; nemohu si ve svém učinit, co chce? Nebo snad tvé oko závidí, že jsem dobrý?' "

ST. WENCESLAUS DAY CELEBRATION

61st Anniversary Year

SUNDAY, SEPTEMBER 30, 1984

ST. PROCOPIUS CHURCH

3181 West 41st Street

Mass of Thanksgiving at Noon

Dinner following Mass at St. Procop Hall

MUSIC FROM 1:30 TO 3:00 P.M.

DONATION \$7.50 Per Person

Call Ann Cisar ☎ 641-0714

or Joe Kocub ☎ 883-4760

Na letošní rok připadají životní výročí dvou našich zasloužilých stavitelů - architektů Františka Maxmiliána Kaňky a Josefa Zítka

(Pokračování ze str. 1)
policejních přehmatů jak vůči nevinným, tak dokonce i k spravedlivě odsouzeným.

Při veškeré té věci práci si advokát, profesor a rektor univerzity Jan Kaňka našel ještě vždycky čas na hudbu, kterou s láskou pěstoval. Byl i členem direktoria pražské konservatoře, a zakladatelem jednoty sv. Cecílie. Složil i kantátu na oslavu hraběte J. V. Šporka, budovatele zámku a zahrad k Kuksu; tiskem vydal klavírní koncert, 13 variací pro klavír (1804) a písně vojáků rakouské domobrany (1809).

Když se člověk u příležitosti různých výročí těch našich zasloužilých žen a mužů, známých, méně známých, či už skoro zapomenutých - začte do jejich životopisů, nemůže se dost vynadit tomu, co všechno dokázali ve své době vykonat pro opravdový kulturní rozvoj vlasti a skutečný pokrok národa - z pouhého nadšení a lásky, aby nepřišli - jak říkali - před soudnou stolicí Boží s „prázdnými rukama“. A dělali to vše bez elektřiny, při světle svíček, bez automobilu a bez psacího stroje, rádia, fotokopie a TV.

Neměl jsem čas hledat pro tento novinový článek další potomky Kaňkova rodu, ale je zajímavé, že dal národu vynikající, hluboce věřící a vzdělané muže třech generací a my se v exilu už v první generaci ztrácíme a zapadáme do vykořeněné, anonymní masy. Přičin je zřejmě několik, ale nezdá se Vám, milí čtenáři, že jednou z hlavních příčin je naše ochablá křesťanská víra, která jde vždy ruku v ruce s nevďecností k rodičům za obdržený život, výchovu, kulturní náplň země, v níž jsme se narodili? Živá víra se však ztotožňuje s upřímnou vděčností za všechny obdržené Boží dary, a proto je i hluboká

věrnost národu a vlasti jejím vděčným výrazem a nemá pranic co dělat ani s fangličkovaním ani s vášnivým krátkodechým šovinistickým nacionalismem, který křesťanský není. Křesťanská víra a upřímné kulturní vlastenectví s láskou k národu jdou vždy ruku v ruce s křesťanskou vděčností Stvořiteli za obdržené dary. Na toho prvního Kaňku dodnes upomíná „Kaňkova literární cena české akademie.“

Před 75 lety zemřel

v Praze architekt a stavitel

Národního divadla Josef Zítka
Narodil se v Praze 4. dubna r. 1832 a zemřel na Smíchově 2. srpna r. 1909. Studoval na Akademii a na polytechnice ve Vídni, pracoval u Josefa Krannera, který mu svěčil vypracování plánů na známý vídeňský votivní chrám (Votivkirche). Aby se seznámil s evropskou architekturou cestoval po Itálii, Francii, Belgii a v Německu. V dvaatřiceti letech - v r. 1864 byl povolán za profesora architektury na Zemský polytechnický ústav v Praze a brzy na to se zúčastnil návrhové soutěže na Národní divadlo v Praze. Jeho návrh obdržel první cenu a byl vyzván, aby vypracoval podrobné nákresy a měl hlavní dozor nad stavbou. Dne 11. června 1881 bylo Národní divadlo konečně slavnostně otevřeno a jeho stavitel se dočkal stejných poct jako Smetana. Jenomže - jak jsme si v H.N. už dvakrát příležitostně připomínali - zhoubný požár 12. srpna téhož roku však dílo zmařil a při jeho rekonstrukci zůstal již Zítka v pozadí a chtěl dát příležitost svému o osm let mladšímu kolegovi architektu Josefu Schulzovi (* 11.4.1840 - † 15.7.1917) - tvůrci budovy Národního muzea na Václavském náměstí z let 1885 - 1891.

lavském náměstí z let 1885 - 1891.

Alespoň námátkou si připomeňme, kterými dalšími stavebními památkami Zítka obohatil naši vlast. V Karlových Varech navrhl a postavil Mlýnskou a Novou kolonádu, na pražských Olšanech vybudoval Halvíčkův pomník, v Košířích Píňasův a měl hlavní podíl na stavbě koncertní síně pražského Rudolfinu, sloužící za 1. republiky za parlament a dnes je opět Domem umělců.

Zítka je jedním z nejvýraznějších architektů nové české renesance.

HLEDÁM PŘÍLEŽITOST K ČESKÉ KONVERSAČI

Původem z Jižní Koreje, studuji češtinu na chicagské univerzitě. Už dobře rozumím, méně dobře dosud mluvím, a proto potřebuji praxi. - Rád pomohu pracovat dvakrát týdně bud' na celý den, anebo na poloviční úvazek s podmínkou příležitosti k českému hovoru.

VOLEJTE NA ☎ 285 - 2439

Cyril Kyuchin Kim,

4850 S. Lake Park Ave.

App. # 809, Chicago, Ill. 60614

CHCETE-LI UŽÍT

zbývajících slunných víkendů v blízkosti břehů

Michiganského jezera;

Na Kučerově farmě v Union

Pier, Mi., najdete veškeré

pohodlí v nově upravených

a moderně vybavených 2

pokojeových kabinách.

Příležitost k rybaření a

koupání; jen 5 minut na

jezerní pláž.

O rezervaci volejte Ros'u:

☎ 656-6070

nebo 579-5746

V Chicagu zemřel

malíř - exulant

Vladimír Zdražilek

Dozvídáme se to právě před redakční uzávěrkou. Víme ze už po celý rok trpěl a trpěl. Měl leukemii - rakovinu krve - ale nikomu nedůvěřoval, a tak neudělal ani poslední vůli. Tam ovšem nastaly zbytečné komplikace s pohřbením k němuž musí dát dovolu i tzv. „public administrator“, což vezme alespoň týden. Jakmile nám da „zbytečný“ státní úřad „dovolání“ našeho exulanta pohřbit, ihned Vám to oznámíme. Pohřeb bude z Maříkova pohřebního ústavu v Berwynu na hřbitov Woodland - asi příští týden.

PROJEV SOUSTRASTI

Odbočka ČSNRA „Západní předměstí“ vyslovuje svou hlubokou soustrast a účast na zármutku hr. Vincenci Plevovi a jeho rodině při úmrtí jeho drahé manželky

ses. Kristiny PLEVOVÉ

dlouholeté a obětavé členky naší odbočky. V úterý dne 18. září 1984 byla pochována na Českém národním hřbitově v Chicagu.

Čest její světlé památce!

Vlasta Vrázová
předsedkyně

Bláža Čiháková
jednatelka

ODKUD JSME PŘIŠLI A KAM JDEME

Psáno jako pozdrav K Svatováclavské konvenci Národního svazu českých katolíků v Clevelandu

Jindřich Nermut:

Milí přátelé,

jsme zde ve Spojených státech, v zemi s demokratickou tradicí a lidskou snášenlivostí. V zemi, kde člověk má možnost prožít svůj život jako svobodný občan, tak jak mu jeho výchova vytříbená svědomím přikazuje.

Kdo vlastně jste?

Američané českého původu? Kdo z vás je typický Američan? Kdo z vás se ještě cítí opravdový Čech, Moravan nebo Slovák? Abychom se mohli správně ztotožnit musíme si nejprve zodpovědět dvě základní otázky:

Odkud jsme přišli a kam jdeme?

Po více jak dvě století Spojené státy jsou cílem lidí chudých, opuštěných a utlačovaných. Z celého světa sem přicházejí emigranti, aby zde našli svobodu a důstojný život. Americká idea svobody, to je hlas slyšitelný po celém světě a tohoto hlasu uposlechli vaši dědové, otcové a nebo i vy, kteří jste sem přišli později.

Amerika je budovaná na pevných základech křesťanské kultury a evropské civilizace. Vy Češi, Moravané, Slováci i Rusíni jste již z domova po svých předcích nositeli této kultury a civilizace. Naše křesťanská tradice je starší než americká. Dávno před tím než Kolumbus přistál u břehů tohoto světadílu, kvetla a rostla kultura křesťanské víry v našich vlastech. Již tehdy měl náš národ své apoštoly, mučedníky a svaté: Cyrila a Metoděje, Ludmila, Václava, Vojtěcha, Prokopa, Jana Nepomuckého, Blahoslavené Přemyslovny Mladu, Anežku a Zdislavu z Dube.

Přitom si vděčně vzpomínáme, že z naší vlasti vyšel i první světec Ameriky - sv. Jan Nepomucký Neumann.

Ovšem měli jsme též celé století před Lutherem i kněze

reformátora Mistra Jana Husa a biskupa Českých bratří, exulanta Jana Amose Komenského, k jejichž humanitním ideám se plným právem též hlásíme.

Dávno před Kolumbem zpívali naši předkové „Hospodine pomiluj ny“ a pak jako svoji státní hymnu chorál „Svatý Václave“ a husitsí válečníci táhli do boje za zpěvu chorálu „Kdož jste Boží bojovníci“. Náboženská snášenlivost těch dob, ty nešťastné bratrovražedné boje od husitských bouří až po třicetiletou válku, vysílily a utmácely náš národ a přivedly jej na pokraj zániku.

Odpůrci katolické církve tak často tvrdí, že to byli římsí katolíci, kteří zavinili upadek národa. Prohlašují zde veřejně s plnou zodpovědností, že už dávno naši i cizí historikové dokázali pravý opak, že návrat našich předků k pravé Kristově církvi náš národ zachránil, a že zcela neobjektivní, sektařsky zatvrzelé omílání poloprávy o „vlasti nevěrných římanů“ našemu národu způsobilo nesmírné škody.

Pravda je, že když náš národ byl po třicetileté válce utmáčen a blížil svému zániku, byla to barokní doba náboženské obrody se svou úctou k Matce Boží a k sv. Janu Nepomuckému, která byla základem a hybnou silou našeho národního probuzení.

Po staletí můžeme v našem národě sledovat dva myšlenkové směry, které spolu bojují, či soutěží o duši českého lidu. Je to tradiční katolicismus, o jehož blahodárném stabilizačním vlivu na život národa vás věřící

nemusím přesvědčovat, a je to nezodpovědná snaha odpůrců „Říma“ svalovat všechno negativní, co se událo v dějinách našich i evropských, na katolickou církev. Ovšem jen slepý nemůže a zaujatý nechce vidět velký přínos věřících katolíků v rodinném i veřejném životě našeho lidu.

My věřící katolíci nejsme nějaká bezvýznamná skupina ani za hranicemi vlasti, protože my nejsme menšina doma v národě - my jsme národ - a jako takoví musíme být sebevědomí, abychom byli respektováni, zároveň ovšem musíme přijímat svou křesťanskou a lidskou zodpovědnost za život tohoto národa.

Tady ale již musíme přejít k druhé otázce: kam jdeme - co budeme dělat v budoucnu?

Předně v žádných ideologických debatách nebudeme napadat a hanět zasloužilé historické osobnosti našeho národa jen proto, že jinak smýšlely. Zároveň však budeme stavět do světla pravdy velké o národ zasloužilé osobnosti, jimž byla víra v Boha a věrnost církvi vždy samozřejmostí, anebo se k nim v životě promyslely a propočítaly.

Vždyť až do počátku patnáctého století celé dějiny Českého království, se vyvíjely pod vlivem křesťanského učení. Nebyla to jenom česká knížata a později králové, kteří vytvářeli naše dějiny; byli to i kněží, biskupové, řeholníci a řeholnice. Zárný vzor na konci středověku byl první pražský arcibiskup Arnošt z Pardubic, jehož dvě životní výročí připadají právě na letošní rok. 640 let (1344) od povýšení pražského biskupství na arcibiskupskou metropoli, a 620 let (1364) od jeho smrti.

V těžkých dobách národa vystáli vždy jeho stateční obhájci: Jesuita Bohuslav Balbín a Tomáš Pešina z Čechorodu. Před sto léty to byl

Václav Beneš Třebitzký, později arcibiskup Cyril Stojan a v naší době muž svaté pověsti kardinál Josef Beran.

Proto nesnižujte žádné osobnosti české minulosti, ale hrdě mluvejte, pište a vyznívejte zásluhy našich katolických mužů a žen. Každý z nás je zodpovědný za kvalitu života v našem národě. Této zodpovědnosti se nemůžeme vyhnout, ani před ní utéci nebo se skrýti. A čím více máme životních zkušeností, čím větší jsou naše schopnosti a možnosti, tím větší jsou naše povinnosti, k sobě, k církvi a národu. Ze svých činů jednou budeme Bohu skládat svoje účty, ale budeme souzeni nejen za to, co jsme udělali, ale i za nedbalost a lenost - za to, co jsme mohli dobrého udělat a neudělali.

Kde je hluboce věřící, moudrá, obětavá a účinná elita exilu? Doma už pracuje!

Máme doma i v zahraničí dost lidí vzdělaných i inteligentních, kteří by měli duchovně vést! Být příkladem lidem doma i krajanům roztroušeným po celém světě. Příkladem v prvé řadě vzorného rodinného života. Zatím jsme svědky, že se tak mnozí uzavírají do věsilákových tak zvaných intelektuálních a řekl bych povýšeneckých skupin; svolávají různé konference a tam debatují o věcech, kterým normální občan často vůbec nerozumí. Řeší abstraktní otázky na které ani sami neznají odpovědi, debatují o problémech a názorech, na kterých se nikdy nedohodnou. Zakládají nové spolky a organizace často jen proto, aby se někdo mohl podepisovat jako předseda nebo tajemník. Piší resoluce, které zpravidla nikdo nečte, a dohadují se o minulých událostech, na kterých už nic nemohou změnit. Kritizují ty, kteří něco

dělali a dělají a tím zakrývají svoji spoluvinu, protože sami zaujímali a často ještě zaujímají nečinné vyčkávací stanovisko. Nic nepřispěli, nic nebránili, nic neuchránili, ale jen záporné všechno kritizují. Často vyzývají k spolupráci „po jejich“, ale sami s nikým spolupracovat nedokáží. Řeknu to po selsku: Jejich činnost se rovná mlácení prázdné slámy. Při tom všichni kněží, všichni profesori a všichni turodohospodáři by měli slyšet tuto potřebnou výzvu: „Již moc času bylo promarněno planými debatami a ještě více energie bylo promrhané vzájemným osočováním.“ Hledají se vinníci za tragické události minulých dob, ale pochopíte konečně, že zašlou historií nemůžeme již změnit - věčejší den se nevrátí; máme jen dnešek, a pokud žijeme, můžeme připravit zítřek. Žijme proto dle toho, nepřítelujeme energii, nepromarníme svoje schopnosti v prázdných diskusích, ale dejme se do služeb svému národu. Zde v Americe do služeb naší krajanské společnosti. Je již nejvyšší čas, abychom všichni pochopili, že boj o duši národa, zápas o duši celého světa se již dávno přenesl do škol a i do ulic velkoměst. A chceme-li uchovat pro svoje potomky, pro příští generace naše národní křesťanské kulturní hodnoty, musíme svoje schopnosti dát do služeb svého národa teď, dnes, každodenně.

Kristus, kterého vyznáváte - se neuzavíral do žádných učených společností, ale hlásal své učení na tržích, na pouštích, na moři i na horách. On nepřišel na svět, aby spasil jen učené, ale hlásal věčnou pravdu Páně všem, kteří ji chtějí slyšet. A bylo to křesťanství, které učinilo náš národ kulturním a slavným; pracujme v tom duchu pro budoucnost! Jen tak prospějeme svému národu i naší nové vlasti - Americe.

K · H
Auto
Repair

NOVÁ KRAJANSKÁ AUTODÍLNA
V BERWYNU, ILL.

6619 - 21 W. Čermáková tř.
(tímě vedle berwynské pošty)
její majitelé

STEVE KUBOVIČ
a
JANO HULÍN

vám nabízejí své odborné služby:

- * pravidelnou údržbu motoru
- * veskeré opravy aut všech značek
- * odvoz nepojízdných aut
- * duchodům je po správe na prant domacie osobny

Voltejte: 749-7449

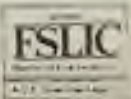
**Serving your
family's financial needs
for over 60 years**

**MID AMERICA
FEDERAL SAVINGS**

CICERO: 5900 W. Cermak Road, Phone 863-6700
4800 W. Cermak Road, Phone 656-1770
RIVERSIDE: 40 E. Burlington St., Phone 442-9700
LA GRANGE PARK: 1921 E. 31st St., Phone 579-1400
WESTERN SPRINGS: 40 W. 47th St., Phone 246-8990
CLARENDON HILLS: 55th & Holmes, Phone 325-7300
NAPERVILLE: 1001 S. Washington St., Phone 420-1001
9 F. Ogden Ave., Phone 420-8000
WILMINGTON: 250 E. Roosevelt Road, Phone 657-4800
ST. CHARLES: 2600 E. Main St., Phone 377-2100

Assets over
\$650,000,000

You're never more than 5 miles from a
Mid America Federal Savings office in the Western Suburbs

VELKÉ PAVLOVICE na jižní Moravě mají vinařskou slechtitelskou státnici, která dodává ročně pěstitelům 1,2 milionů révových očků. V této době převládá vina červená z nichž mnoha se pěstí vyrovnají známým balkánským i italským značkám. Známá je velkopavlovická aromatická odrůda značky Adrea. Tento výpěstek získal četná užitná a vynálezová práva. (Přehledůch)

DOPISY našich čtenářů

Little Neck - N.Y.

Čtená redakce a drazí čtenáři!

Léto už je za námi a tak spěchám zase na „besedu“ s vámi. Vzpomínám na vás, kteří jste pilně zaměstnáni na farmách i na ty kteří jste měli příležitost prožít léto několik dní na venkově. Vzpomínám na vás houbaře, kteří jste měli požitek hledat a sbírat čerstvé houby, které mám taky rád at' naložené, či usmažené.

Bylo by nám smutno, kdyby ten náš milovaný „Hlas národa“ každý týden nepřicházel. Pro nás je zvonečkem, který vždy u dveří zazvoní a přináší nám tolik rozdílných zpráv pro všechny generace. Při tom je skromný, žádné bombastické články, pravdivý a poctivě dělaný - nikoho neuráží, tak se snažme jej rozšířit; každý odběratel by měl získat aspoň jednoho nového odběratele. Zasilám vám proto předplatné od dobré přátelské rodiny od Panny Marie Karmelské: John Ořechovský z Astoria N.J. jejich adresu máte.

Naši milé rodině paní Benádkové zemřela maminka v kraji. Také pan František Juračka, bodrý Moravan nám odešel na věčnost už na jaře. Postrádáme Františka velmi; byl vždy tam,

kde jej bylo potřeba na pomoc; vždy byl skromný jako popelka, ale vždycky na svém místě. Z osady kostela Panny Marie Ustavičné Pomoci nám odešly, paní Marie Babor, paní Bessie Churáň a pan Sluka. Paní Baborová, Churáňová, Krejčí a Oktávová s Růženou Křížovou udělaly velkou práci a přinesly oběti pro naše uprchlíky v německých a italských tábořích. Nebyly to tituly, ale mozočné ruce, které praly, sešivaly a posílaly darované šatstvo, aby naši utečenci byli oblečení přes tvrdké zimy. Tyto dobré duše ukázaly pravou lásku k bližnímu, svojí práci i peněžní pomocí bez velkých řečí a fanfár. Pán Bůh jim to odplatí!

V neděli 20. srpna pořádali náš Sokol-Orel tradiční cvičení a piknik. Pán Bůh dal krásné počasí a návštěva byla jedna z největších v posledních letech. Starosta Jan Jongl měl malý proslov, a pak naše drobotina nám ukázala, jak se má tělocvičně k světu, pod vedním dvou dcer Drášků. Děvčata moc vám děkujeme, že jste se tolik obětovaly! Samozřejmě, že jsme vzpomínali na naše staré velikány; Franka Sluku a Bohouše Pelšouta ti dva byli na hrazdě jako na své „posteli“. „Meet Mar-

ket“ dodal klobásky, čerstvé točené pivo nás sílilo celé odpoledne a u našeho stolu bylo obzvláště veselo. Byl mezi námi vzácný host ze vždy věrné Moravy, pan Jan Volný, bratr Františka Volného z Holbrook Long Island. Jenda se zlatým srdcem, výtečný humorista a zpěvák, lepší nežli vrtichvost Karel Gott, se mezi námi velmi dobře uplatnil; jak se říká udělal mezi námi „díru do světa“ a my zase doufáme, že se mezi námi dobře pobavil pod těmi košatými stromy. Zlatý Jendo, my ti přejeme mnoho zdraví, štěstí a šťastný návrat do své rodné domoviny a do náručí své roztomilé manželky Andulky a dětí. Zároveň jsme se také potěšili z návštěvy Františka, bratra naší Mařenky Tomečkové, naší čtenářky Hlasu národa původem z Tvarožné Lhoty. Takové návštěvy na našich zábavách nám dnes dávají chuti do práce udržet co nejdéle v USA naše tradice, protože to posiluje naději našich drahých doma na návrat svobody do naší vlasti, kde se narodil jak sv. Václav, tak první americký svatý - Jan Nepomuk Neumann.

S krajanským pozdravem na všechny čtenáře zůstávám váš „Sázavan“

František Kubelka s rodinou

Drahý náš Sázavane,

vždycky se Vám obdivuji, jak dovedete spojit lásku ke staré vlasti s láskou k Americe. Ze srdce Vám děkuji za Váš pěkný dopis; v budoucnu byste měli v new-yorské Astorii hledat cesty, jak se úzce zapojit do práce Národního svazu českých katolíků a právě Vy, drahý Františku - Sázavane, byste mohl být v té snaze prozřetelným člověkem. My, čeští katolíci, máme totiž zcela věcný program na záchranu našich tradic v budoucnu. Jen je třeba ten program prosadit. Pomozte nám v tom v New Yorku, drahý Sázavane - Františku!

V Boží lásce Váš

Fr. Vojtěch

Jindřich Nermut:

Psáno na cestách

Na poušti u Jana Filípka

Je až s podivem, kam všude se zatoulali naši krajané. Znal jsem Jana Filípka již v Austrálii, když v Sydey vyráběl cementovou krytinu na střechy. To bylo někdy v roce 1952. Později měl dílnu na zcelování látek. Potom v roce 1957 odjel do Ameriky a o jeho osudech a obchodních úspěších jsem se dozvídal jen občas. Před dvěma léty se stal známý naší krajské veřejnosti když vydal dobře psanou knihu „Ve stínu šibenice“, v níž hodnověrně popisuje, jak za války byl v Berlíně spolu s dalšími třinácti vlastenci odsouzen k trestu smrti provazem, a jak jen o vlas unikl osudu, který stihl ostatní odsouzené. Jak prošel utrpením nacistických koncentračních táborů, kde o hladu a zimě se mladý Jan modlil a umiňoval si a sliboval, že jestliže z toho nacistického pekla vyvázne se zdravou kůží, že nechce být chudý, - že chce alespoň jednou denně dobře jíst. Svoje předsevzetí splnil a dnes po více jak třiceti letech úspěšného podnikání je spoluzakladatelem čtyř velkých hotelů - motelů. Stal se z něho zámožný americký občan, který svůj majetek rozumně spravuje, je vždy ochoten pomoci méně šťastným bližním, a který pravidelně a štědře přispívá na národní i náboženské potřeby našich krajanských společností.

Za Janem Filípem jsme jeli spolu s Brožkovými a po cestě dlouhé sto mil - jsme ho našli v jeho hotelu „Tropics“ v Palm Springs. Je to zajímavé překotně rostoucí město v písčiny rovinách, pod strmými kamenitými a pustými vrchy. Je zde tropické horko, ale čistý suchý vzduch, kde prý po delším pobytu mizí revmatické bolesti.

V Palm Springs má své trvalé sídlo bývalý prezident USA Gerald Ford a pravidelně sem jezdí a jezdí i další lidé z vysoké státní hodností. Hlavně však sem jezdí a mají svoje residence filmové hvězdy z blízkého Hollywoodu.

Naš přítel Jan, který se denně stýká s lidmi všech společenských vrstev je svěží, všestranně činný sedmdesátník. Přivítal nás opravdu upřímně a byl nám po několik dnů pozoruhodným hostitelem. Rád filosofuje a hned první večer nás zasobil

nejen prvotřídním vínem, ale i různými brožurami a fotokopiiemi, abychom si prý čtením udržovali duševní elán. Dal mně též přehlednou anglický překlad své knihy, která brzy vyjde pod titulem: „In the shadow of the gallows“. V anglickém textu bude kniha doplněna o několik závěrečných kapitol, které popisují putování Jana Filípka cizinou a jeho proměnu z chudého exulanta - bezdomovce - v blahobytného podnikatele a obchodníka. A takových talentovaných, podnikavých a pilných lidí máme v exilu stovky! Jak mohli doma účinně pomáhat národu a vlasti k rozkvětu a k blahobytu, kdyby ti omezení zaprodanci cizí ideologii svou policejní diktaturou tyto lidi nedonutili k odchodu do exilu! Škoda, přeskoda, kterou budou naše nové národní generace v budoucnu dlouho muset napravovat a dohánět!

Jan Filípek umí psát. Jeho kniha a různé jím psané články a úvahy se dobře čtou. Že by se u něho projevovala rodová dědičnost? V jeho rodišti ve Veselí nad Lužnicí je totiž na jednou domě vsazena deska, která hlásá, že se tam 29. srpna 1811 narodil český novinář, spisovatel a divadelník Václav Filípek, příbuzný praděda našeho přítele Jana.

Čas se však nezastaví a uběhnul nám v rozhovorech, ve kterých jsme vzpomínali společných přátel, prohlídkou okolní krajiny a koupáním v jedné z mnoha hotelových plováren. Je opravdu podivuhodné jak se tento bývalý selský synek z jižních Čech uplatnil v přímo pohádkovém prostředí Kalifornské pouště.

V Palm Springs a v okolí trvale bydlí několik našich krajanů. Za Filípem sem jezdí velký počet známých i méně známých Čechů a Slováků. Pasadenská Beseda koná do zdejších resortů pravidelně hromadné zájezdy. V den našeho odjezdu z Palm Springs nás Jan zavedl do jejich nevelkého, ale pěkného farního kostela, zasvěceného Panně Marii Ustavičné Pomoci, který zde byl postaven v r. 1929. Všimnul jsem si, že jako v mnoha jiných kalifornských kostelích, modrá barva převládá na malovaných oknech a potěšilo nás, že jsme na levém postranním oltáři zase objevili „Krajanu“ - sošku Pražského Jezulátka. To je ovšem pochopitelné, protože tato soška byla do Prahy přivezena

PRÁVĚ DOŠLY NOVÉ ZÁSoby ZBOŽÍ Z ČESKOSLOVENSKA

V první řadě nové druhy křišťálového skla, granátové šperky, rekordy /nové Moravany, Budvarka, Lesanka/, české i slovenské knihy /beletrie/, umělecké knihy, slovníky a učebnice, největší výběr blahopřání v angličtině, češtině, slovenštině a jiných řečech, pentle na kroje, šátky na hlavu, panenky v krojích od \$7.50 do \$75.00, dále kuchyňské potřeby, keramika, koření, byliny, cukrovinky a mnoho dalších věcí. Máme na skladě i formičky na ořechy - krabička 50 kusů \$8.50, poštou \$10.50.

Právě vyšla populární kniha pro naše kuchařinky /v angličtině/

CZECHOSLOVAK PASTRIES

v novém již 9. vydání, které přešlo z rukou Charlotte G. Masaryk Soc. Inc. New York do rukou firmy F. Pancner.

Cena - \$2.75, poštou \$3.75

Otevřeno denně - pondělí až pátek - od 9.30 dop. do 6.00 večer
- sobota - od 9.00 dop. do 6.00 večer
- neděle - zavřeno

Mnoho nových knih z Československa právě došlo.
Máte-li zájem vyžádejte si seznam.

Tuzex

Zásilkou a peněžitou poukázkou vyřizuje rychle, spolehlivě a zaručeně. Těž vyplácení fondů-trusts (počítačová) příbuzným v Československu bez srážek.

F. PANCNER, Inc.

Importér a zástupce Tuzexu, Artie, Unicepu a jiných ts. podniků

6514 WEST CERMAK RD., BERWYN, ILL. 60402
Telefon 484-3459

DOPORUČTE Hlas národa

SVÝM PŘÁTELŮM A ZNÁMÝM

Pomozte nám
rozšířit
Klub jeho čtenářů!

ze Španělska a Kalifornie byla původně španělskou dřevinou.

Touláme se městem i po celém okolí

Téměř každý den nás Otec Popelka, nebo Standa Brožek vzali k prohlídce nějaké zajímavosti, kterých je zde tolik, že by člověk potřeboval několik měsíců, aby to vše viděl. Tak jsme projeli známé místo milionářů Beverly Hills, kde ve stromoví za vysokými ploty - mají svoje residence „vyvolení“ 10. mísy umění - světa filmu - typicky amerického velkopřemyslu - se vším výborným, méně dobrým, smutným, ošklivým a nezdravým, co o světě filmových hvězd, hvězdiček i filmových producentech dnes víme. Huntingtonovy botanické zahrady, umělecké sbírky a museum jsou dokladem velkodušné štědrosti, jak podnikatelé a pionýři amerického průmyslu užívali nabytého majetku ke kulturnímu účelům, k prospěchu a radosti všech lidí.

Na pobřeží Pacifického oceánu jsme navštívili známý „Marineland“, kde zvláště moje žena Anna obdivovala všechny ty mořské obry, jako velryhy, žraloky, tuleně i ty malé pestré rybky z korálových moří.

Ovšem, je zajímavé jak v Kalifornii vedle „světa hříchu“ pamatují jiní lidé na Boha! Kolik kostelů, škol a klášterů si vystavěli vlastní obětavostí! Vzpomínám jen na ty významnější, které jsme navštívili. Moderní chrám sv. Basila, který svou výstavbou dobře reprezentuje dobytí sloh druhé polovice 20. století. Katolickou universitu Tovaryšstva Ježíšova na Mary Mount. V Loyla vyšší škole se v kapli sv. Ignáce konají české mše svaté o vánočních a velikonočních svátcích a také na svátek sv. Václava. Pravidelné české mše svaté se konají v Loreťanské škole v kapli Panny Marie.

Navštívili jsme též jesuitský kostel Nejsvětější Svátosti, faru a školu, kde starý Otec Adolf Pelikán S.J. usídlil první Českou misi pro exulanty v Kalifornii. Jako první český kněz - misionář zde blahodárně působil po osmi letech až do své smrti v r. 1869. Na tohoto kněze s láskou zde vzpomínají všichni naši krajané, i ti, kteří nejsou pravidelnými návštěvníky na českých bohoslužbách.

I já vzpomínám na Otce Pelikána, na kterého se pamatují jak před 50 lety byl duchovním rádcem SKM (Sdružení katolické mládeže) v Čechách.

Při druhé návštěvě „Forest Lawn“ v Glendale jsme si prohlédli velké mauzoleum, v

němž je nádherná na skle malovaná kopie obrazu „Poslední večere“ od Leonardo da Vinci. Zde ji umělecky přenesla na sklo italská malířka Rosa Morreti. Tam pod obrazem na nejčistším místě je sedm mramorových desek, zasazených na památku slavných velkých mužů, kteří jsou zde pohřbeni. Jedna z nich připomíná polského malíře Jana Styku, který namaloval obraz „Ukřížování“, o kterém píše na počátku této reportáže. Druhá deska označuje hrob českého hudebního skladatele a koncertního pianisty i v jeho stáří známého Rudolfa Frimla, který zde byl pohřben v r. 1972 za církevních obřadů, které řídil Otec Jaroslav Popelka S.J.

Jemná hudba, která nenápadně zněla prostorami mauzolea byla Dvořákova „Novosvětská“. Na Frimlově desce je vyryto věnování, které podepsal prezident USA Richard Nixon. Zase jeden důkaz jak naši muzikanti proslavují české jméno po celém světě.

O svatořečení fra. Junipero Serra

„Kristov Kříž byl přinesen do Kalifornie na cingulu (opasku) - 55 letého františkána - Otce Junipero Serra, představeného misie.“

Tak je napsáno v knize dějin kalifornských misí. Tento šířitel křesťanství a civilisace na pacifickém pobřeží Ameriky se narodil na španělském ostrově Mallorca 24. listopadu 1713. Pokřtěn byl na jméno Miguel José, ale svoje řeholní jméno Junipero odvozuje od stromů, které rostly v lesích na jeho rodném ostrově. Vystudoval bohosloví, byl vysvěcen a jako doktor teologie přišel v r. 1769 v čele františkánských misionářů do Kalifornie, kde v nynějším městě San Diego založil první z 21 františkánských misí. Stihán častými chorobami, malé postavy, ale velký duchem, tento misionář založil 16. července 1769 první misijní stanici San Diego de Alcalá. Následují San Carlos de Monterey 1770, San

Antonio 1771, San Gabriel 1771, San Lois Obispo 1772, San Francisco 1776, San Juan Capistrano 1776, Santa Clara 1777 a San Buenaventura 1782. Tento misionář svaté pověsti a velký pionýr křesťanské kultury a civilisace na americkém kontinentě zemřel 28. srpna 1784, tedy právě před 200 lety.

V neděli 26. srpna ve všech kalifornských kostelích bylo vzpomínáno tohoto velkého křesťana a věřící všech národností se modlili za jeho brzké svatořečení.

Tu výroční neděli jsme s manžely Brožkovými navštívili v pořadí čtvrtou misijní stanici, založenou fra Juniperem Serra, San Gabriel. Přes 200 let staré i novější budovy rozsáhlého klášterního komplexu se rozkládají ve středu města stejného jména. Oba kostely, původní i nově postavený, byly plně věřících. Modlili jsme se spolu s nimi a prosili Boha aby obdařil fra Junipera Serra zárukou, aby tento znamenitý sluha Boží mohl být prohlášen za svatého.

My Češi, kteří máme to štěstí, že první americký svatý - Jan Nepomucký Neumann - se narodil v naší zemi, máme mnoho důvodů se modlit, aby druhým mužským světcem v této zemi byl muž rodem Španěl. Vždyť ze Španělska k nám do Prahy bylo doneseno naše pražské Jezulátko, jehož sošku nalézáme v kostelích celého světa.

To je zas jenom živé svědectví, že křesťanská kultura byla společným duchovním majetkem všech národů Evropy. Členové těchto národů pak jako misionáři nesli radostnou zvěst Kristova učení do všech světadílů.

Tuto kapitolu jsem psal za krásného kalifornského jitra v zahradě u Brožků v Pasadeně v den 200. výročí od smrti velkého misionáře fra Junipero Serra. - 28. srpna L.P. 1984

Vracíme se na Tasmanii

Ještě o téže neděli nás navštívila známá exilová básnička Jiřinka Fuxová s manželem Jaromírem a dvěma spor-

tovně vyhlízejícími syny. Seděli jsme u Brožkovy plovárny a debatovali o potřebách a práci v našich krajaňských organizacích v Americe, v Evropě i v Austrálii.

Jaromír zastával správný názor, že jen duchovní obroda lidí doma i v cizině, může zabezpečit budoucnost českého národa, který byl nejšťastnější a nejmocnější když jeho poměr ke katolické církvi byl upřímně přátelský.

Jiřinka souhlasila s manželem a doplnila jeho úvahu připomínkou, že v exilu jen svorná spolupráce všech krajanů může pozvednou úroveň našich spolků a organizací. Přemlouval jsem pak naši básničku, aby nám zase brzy něco napsala pro potěchu i pro povzbuzení. Neslibovala, ale já vím, že napíše!

Den před naším odletem z USA jsme si s Brožkovými vyjeli na celodenní výlet do San Bernardinských hor a k Medvědímu jezeru. Plných 220 mil a z toho více jak polovinu po pěkných horských silnicích, plných ostrých serpentín. Vystoupili jsme až do výše 8,440 stop, tedy výše než Tatry. Jen o málo níže jsme navštívili katolický kostel Matky Boží u jezera. Prostorný, stylově plánovaný, moderně zařízený kostel může být chloubou věřících, kteří jej zde v horách postavili. Střecha je zvláštního tvaru, připomínající bedušský stan. V prostorné lodi jsem hledal a brzy též našel postranní oltář s naším Pražským Jezulátkem.

Vědí naši lidé doma, jaký to mají v Praze poklad, kterému se klaní a k němuž se ve svých potřebách utíká celý katolický svět?

Kam jsme již nemohli pro krátkost času zajet, snažil se nám Otec Popelka nahradit promítáním světelných obrazů.

Ukázal nám záběry z národopisných slavností v Chicagu, v Kanadě i Kalifornii. Zajímavé byly záběry ze svátku České národní kaple ve Washingtonu a svátku prvního kostela sv. Jana Nepom. Neumanna v Irvinu. Ve zdejšímu Karlsbadu mají přesnou kopii Svatováclavské koruny našeho českého krále a římského císaře Karla IV. a mnoho jiných historických zajímavostí. Snad se tam podíváme příště.

Poslední večer se s námi přijel rozloučit známý vedoucí katolických skautů Dr. Lohprais s dcerou Helenkou. Na televizi právě vysílali zajímavou reportáž o zvěři, ptactvu a plazech, které se vyskytují v Austrálii, a které nežijí nikde jinde na světě. Rozhovořili jsme se o všech těch zajímavostech pátého světadílu a najednou se ve mně ozvalo cosi jako stesk. Austrálie, či chcete-li australský ostrovní stát Tasmánie, je domovem naší rodiny již více jak 34 let, a tam se zase vrátíme zpět. Tak si někdy myslím, že mám dva domovy. Ten v Čechách na Vysočině, na který stále vzpomínám, a ten na jižní polokouli, kde se svou rodinou žiji.

Byla zajímavá ta naše letošní cesta světem, ale všechno má svůj konec. Jen zajímavé a poučné vzpomínky si odnášíme z Evropy i Ameriky. Potkali jsme mnoho krajanů a všude jsme se snažili působit, aby naši lidé zapomněli rozdíly v názorech, jakmile běží o společnou věc a spolupracovali v duchu našich křesťanských a národních ideálů. Aby nedělali hanbu ani sobě ani svým rodinám ani svému národu.

Bůh vám žehná a někdy opět na shledanou!

LÉKÁRENSKÝ TELEFON:

484-0106

DOMÁCÍ TELEFON:

749-0281

Poslání léku vašim příbuzným domu či kamkoliv rychle a bezpečně vyřídí

HOLECEK PHARMACY

PH. MR. VLADIMÍR HOLEČEK, R.P.H.

Naproti berwynské radnici

6705 WEST 26th STREET, BERWYN, ILLINOIS 60402

STANLEY STAWSKI DISTRIBUTING CO.

Importers & distributors of fine quality beers, wines, liquors

Známe oblíbené pivo "Gösser" z Rakouska. — Žádejte v obchodech a restauracích

1136 NORTH ASHLAND AVENUE Chicago, Ill. 60622 • Tel: 278-1848

MINARIK'S BAKERY

FINEST CZECH PASTRIES AND COOKIES WE SPECIALIZE IN PARTY AND WEDDING CAKES

Můžete objednat telefonem: laskavě a rychle obsluhuje český i anglicky

- Všechny pekárenské a cukrářské výrobky
- Evropská speciality
- "Special Homemade" cukroví
- Velmi chutné máslové housky a štrůdl

5832 W. Cermak Rd, Cicero, Ill. 60650
OLympic 3-2854

LETEM

SVĚTEM

Moskva. — Známy americký baptistický kazatel Billy Graham je už zase v SSSR. Přiletěl tam 9. září na 12-denní návštěvu. na pozvání sovětských náboženských organizací, plně podřízených kontrole sovětské vlády. Při svém přeletu prohlásil mimo jiné toto: „Nalezl jsem v Sovětském svazu určitou míru náboženské svobody, která je větší, než si průměrný Američan představuje. Na tom trvám. Lidé říkají, že jsem byl naivní a nebyl plně informován o Sovětském svazu, avšak to není pravda.“ Podle zprávy sovětského rozhlasu prý řekl: „Věřící v Sovětském svazu mohou konat své náboženské obřady za takových podmínek svobody, které si průměrný Američan ani nedovede představit.“ Zároveň prý také litoval toho, že obyvatelé Spojených států jsou špatně informováni o životě v Sovětském svazu. Billy Graham navštívil Moskvu, Leningrad, Tallin v Estonsku a Novosibirsk na Sibiři. Kázat smí pouze uvnitř kostelů, kam je vpuštěno

jen určité procento místních lidí. Podle jednohlasného mínění kritiků, jeho posluchači jsou z velké části agenti KGB a jiní lidé, kteří jsou komunisty považováni za „spolehlivé“. Kritikové také říkají, že sovětsští komunisté, stejně jako za jeho předchozí návštěvy, využijí jeho zájezdu do Sovětského svazu pro svou propagandu.

● ● ●
Managua. — Sandinisté plánují postavit v Nikaragvě u Punta Huete 13 mil od hlavního města velké vojenské letiště, aby prý tam byla zvýšena vojenská síla země a obranyschopnost „proti možné invazi Spojených států“. President Reagan a státní tajemník Shultz však stavbu tohoto letiště odsoudili. Pentagon prohlásil, že by se mohlo snadno stát sovětskou základnou, čímž by byly ohroženy jak lodní plavba v Tichém oceánu, tak i Spojené státy na své pevnině. Sandinisté dnes ještě nemají

žádné letectvo. Kdyby však obdrželi sovětské Migy, byla by tím v těchto končinách ohrožena rovnováha sil, což podle prohlášení různých US vládních osobností Spojené státy nemohou připustit. Někteří pozorovatelé srovnávají tuto situaci s případem Grenady před americkou invazí; tehdy tam bylo stavěno podobné velké letiště, schopné přijímat k přistávání i největší sovětské nákladní jety.

● ● ●
Washington. — Reaganova vláda chce požádat Vietnam, aby nechal vystěhovat do Spojených států na 10 tisíc nynějších a bývalých vietnamských politických vězňů a potomků US vojáků. Vietnamci, kteří dříve měli úzké vztahy ke Spojeným státům, byli posláni do „táborů převýchovy“ neboli do komunistických koncentračních táborů, které jsou horší než byly nacistické. Podle odhadů asi 8 tisíc dětí amerických vojáků dosud zůstává ve Vietnamu.

● ● ●
Bagdád. — Irák prohlásil, že opět úspěšně napadl lodí u iránského ostrova Khargu, hlavní vývozní stanice iránského zemního oleje, pomocí stílet Exocet francouzské výroby. Britská vláda protestovala proti irackému útoku na západoněmeckou nákladní loď v Perském zálivu, jejíž posádka pracuje na iránských olejových

polích. Na zasažené lodi zahynulo 6 lidí, z nichž tři byli britští občané. Irán v odvetu napadl cizí lodí, plující Perským zálivem do arabských zemí. Dne 16. září iránské dálkové stílety poškodily dvě cisternové lodě, jednu řeckou a jednu ceylonskou, v odvetu za útoky Iráku na lodě, plující k ostrovu Khargu.

● ● ●
Ostende. — Už bylo vyzdvíženo na povrch 10 ze 30 ocelových nádrží, obsahujících radioaktivní chemikálie hexafluorid urania, kterou francouzská loď Mont Louis přepravovala do estonské Rigy v Sovětském svazu a ztroskotala při srážce s železničním vorem. Sověti vyrábějí z uvedených chemikálií obohacené uranium, určené pro francouzské a belgické atomické centrály. Nádrže radioaktivní látky byly shledány úplně neporušené. Hexafluorid urania by explodoval při styku s vodou.

● ● ●
Kábul. — Afghánští rebelové se 11. září opět zmocnili severní části strategického údolí Panjsher, kontrolující všechny hlavní spoje Kábulu se Sovětským svazem. O tři měsíce dříve se tohoto údolí zmocnily sovětské a vládní afghánské síly. Čeka se, že mohamedánští bojovníci za svobodu své země od komunistického jha si podrží svrchovanost nad tímto průchodem po celou příští zimu. Sověti tam při bojích nyní

Návštěva bývalých amerických vojáků v Československu

Ve dnech 12. a 13. září navštívila skupina 68 bývalých příslušníků americké Druhé pěší divise Plzeň. V posledních dnech 2. světové války osvobodila tato Pattonova divise jihozápadní Čechy a 6. května 1945 dosáhla Plzně. Skupinu vedl Dr. John Wakefield. V Plzni byla pro ně uspořádána recepce v místním hotelu. V pátek, 14. září, navštívili američtí návštěvníci Prahu.

—afa—

utrpěli citelné ztráty. Další boje proti sovětské okupační armádě jsou hlášeny z provincií Wardak, Herat, Panwan, Jauzjan, Balkh, Langhman, Nangarhar, Ghazni, Kandahar a Badghis. Podle vládní zprávy prý v provincii Wardak bylo zabito 554 „rebelů“.

● ● ●

Proti mohamedánským vlastencům bojuje nyní - podle odhadu - na 130 tisíc sovětských a 30 tisíc afghánských vládních vojáků. a přesto nad nimi nemohou zvítězit.

● ● ●

Sao Paulo. — V Brazílii v odlehlých horách státu Bahia byly objeveny trosky starého kamenného města Inků „Ingrijil“, o jehož existenci se vědělo pouze z vyprávění a starých bájí. Brazílský archeolog Aurelio Abreu, který toto město nyní objeví, řekl, že v brazilském nitru, doposud zčásti neprozkoumaném, pravděpodobně existují ještě jiné zbytky architektury starých Inků.

● ● ●
Východní Berlín. — Západní a zvláště američtí liberalní novináři stále pochybují o tom, že to byla Moskva, která zakázala Honeckerovi jet na dávno smlouvenou schůzku se západoněmeckým kancléřem Kholem do Bonnu. Minulý týden však najednou zcela záhadně zrušil svou chystanou cestu do západoněmeckého Bonnu i bulharský diktátor Živkov. Důvod: Moskva si to nepřeje, ačkoliv Bulharsko začalo v květnu vyjednávat s NSR o mnohamilionové výměně zboží, k níž tentokrát ještě nedojde, protože Moskva k ní nedala své svolení. A tak jedině Jugoslávie a Rumunsko dokazují svými činy, že se SSSR nebojí a jednají v mezinárodní politice „po svém“.

PRAGUE SAUSAGE & DELICATESSEN

- HOME MADE SAUSAGES
- FROZEN FOODS
- HICKORY SMOKED MEATS
- FRESH POULTRY
- ČERSTVÉ DOMÁCÍ UZENINY
- IMPORTOVANÉ LAHŮDKY

6312 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILLINOIS 60402

☎ (312) 795-0250

Rač vás obsloužit a na vaši návštěvu se těšit
MARY & STANLEY DYNA

Ondrus & Son

Zhotovujeme přikrývky (deky) i polštáře z přineseného peří;
hotové povlaky na deky ve všech velikostech.
Máme největší výběr záclon (draperií) do kuchyně, pokojů a ložnic;
soubory do kuchyně, pokojů, ložnic a koupelen;
sklad hotových prošivaných dek a polštářů z husího prachového peří a daconu.
Velký výběr bed-spreads a draperií téže barvy.

Navštivte nás!

Rádi poradíme a odborně obsloužíme — česky či anglicky.

Máme 45-letou zkušenost — a stejně dlouhou dobu sloužíme svým krajanům jen kvalitním zbožím.

Těšíme se na vás!

Ondrus & Son

6533 WEST CERMAK RD., BERWYN, ILL. 60402

GU 4-1700

Hned naproti obchodu p. F. Panenera

PRO VAŠE PŘÍBUZNÉ Z ČESKOSLOVENSKA NABÍZÍME ZA NEJNÍŽŠÍ CENY TYTO DLOUHODOBÉ NAVŠTĚVNÍ LETY.

Odlet z Prahy:	Návrat z USA:
22. října 1984	7. prosince 1984
9. listopadu 1984	18. ledna 1985
16. listopadu 1984	22. února 1985
7. prosince 1984	11. dubna 1985
10. prosince 1984	6. května 1985
18. ledna 1985	3. června 1985
15. února 1985	21. října 1985
8. března 1985	15. listopadu 1985
11. března 1985	6. prosince 1985

Můžete kombinovat kterákoliv data přeletu a odletu až do 1 roku pobytu.

SOUČASNÁ CENA: Praha — New York — Praha \$584.00

Praha — New York — Chicago — Praha \$760.00

O přesné ceny do dalších míst v USA zavolejte:

☎ 312-242-1512 nebo ☎ 312-749-1333

Dále nabízíme zvláštní, velmi výhodné nemocenské pojištění pro návštěvníky z Evropy.

WEBER TRAVEL AGENCY, INC.

6805 W. CERMAK RD., BERWYN, ILLINOIS 60402
TELEFON: (312) 242-1512 nebo 749-1333

Martin HRABÍK osmdesátníkem

Předseda Republikánské strany v exilu, Martin Hrabík, se dne 6. října dožívá osmdesátí let. Hned na začátku je nutno podotknout, že vypadá na šedesát a to bez nadsázky i bez mechu.

Přítel Hrabík je příkladným člověkem v exilu, jehož morální zásady - čest, spolupráce, porozumění, znalost lidí i problémů a pracovitost dosahují vysokého stupně.

Těžký život bývá nejlepším učitelem. Narodil se na selském gruntě ve vesničce Vilov - (původně Jilov) v domažlickém okrese, kde jako selský synek poznal smysl slova „dřina“ a přece, aby zůstal věren tradici svého rodu, své zemi a ideálům, hlásanými tehdejší předsedou vlády Antonínem Svehlou, rozhodl se pro životní dráhu v organizačním vedení Agrární strany, jejíž vliv měl nejsilnější a nejlepší hojivé prostředky pro mládou Republiku.

Martin Hrabík se stal tajemníkem Republikánského dorostu. Jeho organizační schopnost, nadání a slušnost vedly jeho kroky po celém Československu. Všude byl vítán, obdivován, všude byl čestným hostem. Březen roku 1939 našel Hrabíka v delegaci strany Národní jednoty, která

navštívila prezidenta Háchu, aby podala rezignaci na znamení protestu proti zřízení „Protektorátu Čechy a Morava“.

V době nacistické poroby utvořil ilegální zpravodajskou síť, která měla přímé spojení se zahraničím a na domácí půdě shromažďovala zbraně. Tuto etapu přerušilo Gestapo, které Martina zatkl v květnu r. 1940 a lidový soud v Berlíně ho odsoudil z velezrady na pět let.

Po zatčení se jeho manželce Mařence narodila dcera Maruška, kterou jsme s Martinovou sestrou Aničkou navštívili o pouti svatého Matěje. Dovedeme si představit, jak Martin trpěl v německých koncentracích, ale též, jak trpělivě snášela příkoří paní Mařenka, která po celou válku usilovala o propuštění svého manžela, ovšem bezvýsledně.

Martin Hrabík se vrátil po pochodu smrti do Prahy v červnu r. 1945. Národní fronta neuznala Republikánskou stranu a nabízené poslanecké mandáty do uznaných politických stran Hrabík nepřijal. V únoru r. 1948 odešel do zahraničí.

Ve Francii i v Americe podávala Hrabíkova rodina pomocnou ruku politickým uprchlíkům. Martin i Mařenka byli a zůstávají ve vedení Krajského výboru a Martin

pracuje po léta v čelných funkcích Československé národní rady americké. Martin i Mařenka dovedou kouzelně sblížit naše lidi a boj proti komunismu je u Hrabíků víc než přirozenou povinností.

Martin Hrabík miluje od svého útlého mládí přírodu. Jak ji hladil očima a procházel jí na Kdynsku, tak ji prochází i zde - někdy s puškou na rameně, ale střilet nemusí, byť je prvotřídním střelcem. Dalším jeho koníčkem je rybaření. U vody vydrží celé hodiny, sleduje běh vln, které jemně pohybuji jeho udičky a přináší mu vzpomínky na nešťastnou Republiku, která, byť v zajetí, zaplavuje jeho srdce.

Proto přicházíme, manželka Mařenka, děti Helena, Maruška, Martin, Jirka, příbuzní v Československu a všichni přátelé doma i v cizině, abychom mu poděkovali za práci, oběti i lásku, a abychom mu popřáli hodně zdraví do mnoha dalších let plodného života.

Přemek Kocián
P.S. Přátelé Martina Hrabíka jsou tímto oznámením srdečně zváni na jeho oslavenku, která se bude konat v sobotu dne 6. října t.r. v 8 hod. večer v České národní síni na Broadway v Clevelandu, O.

Za rodinu a přátele:
Přemek Kocián

VEŘEJNÝ PROTEST!

Redakční zpráva v posledním čísle (72.) Svědectví oznámila, že oním číslem „nastoupila za dosavadní redakční radu jiná“ a že „více než čtrvstoletí jedné redakční rady a téhož redaktora volá po nových lidech, mladších, žijících svou dobou a mnohem méně minulostí (s níž, my starší, jsme přece jen více spojeni než je zjevno a zdrávo)“. Zpráva končí tím, že až na další zůstává nová redakční rada anonymní a dosavadní redaktor - rovněž dočasně - podpisuje řízení Svědectví, ačkoliv o jeho obsahu už rozhodují jiní a povolanější.

Podepsaní členové redakční rady Svědectví, kteří tento časopis před osmadvaceti lety spoluzaložili, oznamují čtenářům, že s tímto rozhodnutím redaktora Pavla Tigrida nemají nic společného, že byli postaveni před fait accompli a že tuto změnu odmítají a odsuzují.

Po stránce věcně nesouhlasíme s tvrzením v redakční zprávě, že jsme se oddělili novému duchu a novým

proudům v československém politickém a kulturním životě. Jistě bychom se však nebyli postavili proti rozšíření a omlazení redakční rady, kdyby nám k tomu byla dána příležitost. Namísto toho jsme - spolu s čtenáři Svědectví - postaveni před anonymní náhradou, o jejímž složení a zaměření nemáme nejmenšího zdání. Nemůžeme tento krok přejít mlčením a tím jej legitimovat.

Po stránce formální se nás hluboce dotkla jednostrannost postupu redaktora Pavla Tigrida. Domníváme se, že po téměř třiceti letech spolupráce v redakční radě, po letech, kdy přes některé názorové a politické rozdíly jsme redaktora Svědectví vždy loajálně podporovali a bájili i proti kritickým hlasům svých politických přátel, jsme si zasloužili větší důvěry, zejména ve věci tak důležité. Zde nejde jen o kritiku postupu, nýbrž o pocit vážného narušení svazků, které jsou obzvláště v exilu nenahraditelnou základnou veřejné práce exulantů. Litujeme, že redaktor Svědectví ve svém jednání o budoucnost tohoto časopisu nevalil tyto důsledky v úvahu.

Je nám také známo, že kolem arbitrárního rozhodnutí nahradit nás novou redakční radou a kolem plánů Pavla Tigrida pro Svědectví kolují různé pověsti, které nás velmi znepokojují.

Z těchto důvodů rozhodně protestujeme proti tomuto jednostrannému postupu, který byl pro nás stejným překvapením jako pro ostatní čtenáře.

Jiří Horák
555 Kappock Street
Riverdale, New York 10463
USA

Josef Jonáš
Juchgasse 40/5
1030 Wien
Rakousko

Radomír Luža
839 Roseland Parkway
Harahan, Louisiana 70123
USA

Mojmír Povolný
31 S. Meadows Drive
Appleton, Wisconsin
USA

T.B.Hlubuček:

„ZÁNÍK ČESKÉHO TÝDENÍKU V ČESKÝCH ATHÉNÁCH“

Mám příčinu proč se nyní po letech vracím k této smutné episdě. Nemám na mysli Athény v Řecku, kolébece světové olympiády, ale dobře známé město v Iowě - Cedar Rapids se značnou čsl. populací. V době největšího přílivu čsl. rodin staly se důležitým mluvčím rostoucího kulturně-společenského života „Cedar Rapidské Listy“ vydávané týdně krajanem Frankem Hradeckým. Jeho dobře - na tehdejší dobu - vybavená tiskárna byla v nárožních místnostech české budovy ČSA na 3. ulici a 11. aveně jihovýchodní. Redaktorem byl John V. Stodola a po jeho smrti se stali jeho nástupci dva čeští učitelé, John C. Štěpán a T. B. Hlubuček, který jej dirigoval až do jeho zániku. Snad nej důležitějším členem personálu byl strojní sazeč Karel Blahůnek, k jehož ruce při ručním vsazování oznámk byl Josef Urban. Když Blahůnek zemřel nasadili jsme všechny páky k získání náhradníka, ale marně. A když jeden z Chicaga byl přijat, nebyl spolehlivý a nový majitel listů - „Cedar Rapids Tribune“ prodal chicagské „Denní Svornosti“, která Listy učinila pravidelnou přílohou týdeníku „Amerikán“. Tím čtenářská obec čítající přes 7500 odběratelů získala sice na

čítací látce, ale domácí noviny zůstaly postrádány hlavně proto, že nepropagovaly každý český podnik, koncerty, přednášky, benefiční bazary atd.

Z dnešních jinde vydávaných českých časopisů největší oblibě se těší „Hlas Národa“, který je výborně redigován a má i anglickou část pro mladší členy rodin. Jak dlouho si jej udržíme? To záleží na každém krajanu, který věří v udržení českých odkazů, které sem přinesli ze staré vlasti naší předchůdci. Základem každého časopisu jest počet odběratelů - o tom není pochyby. Někdy to vezme jediného dobrého Čecha, aby dal akci do proudu. V Cedar Rapids s dvěma českými katolickými kostely sv. Václava a sv. Ludmily, s mnoha českými spolky a organizacemi krajané jsou usazení kolem dokola v takových osadách jako Ely, Solon, Swisher, Fairfax, Mount Vernon a vzdálenějším Clutier, Elberon, Vining a mohl bych jmenovat další. Kdo by měl zájem stati se odběratelem „Hlasu Národa“, může se o informaci obrátit na pisatele T. B. Hlubučka, 2222 First Ave. N.E., ☎ 364-3205 a z Chicaga obdrží ukázkové číslo, které jej přesvědčí o kvalitě časopisu.

Proč se nepustíme do práce a získáním dalších odběratelů podopřeme zaklady nutné potřebného českého časopisu, který z nás dělá jednu rodinu a zároveň nás spojuje s trpícím domovem pod sovětskou nadvládou a v hrozné nesvobodě!

**OZNAMUJEME VŠEM KRAJANŮM,
naši české a slovenské veřejnosti,
že jsme v Cicero otevřeli novou restauraci**

"CROWN RESTAURANT"

**5735 W. Cermak Rd.
CICERO, IL.**

*Vepřo, knedlo, zelo,
pivo jako křen,
guláš máme taky,
bar vždy otevřen.*

*Zastavte se, přesvědčte se,
přiveďte své přátele!
Prvotřídní chutná jídla
LEVNÉ CENY.*

Útulné prostředí.

Vaši hostitelé:

**Maňa Vlková
kuchařka
z „Plaza Restaurant“**

&

**Mike KAZIL,
který nikdy
žádnou radost nezkaží!**

**Denně otevřeno
od 11 hod. do 8 hod. večer.
V pondělí zavřeno.**

☎ (312) 652-3555

SPORT

I. liga kopané v Československu

3. kolo: Bohemians Praha - Slovan Bratislava 5:0, Lokomotiva Košice - Sparta Praha 1:1, Sigma Olomouc - Baník Ostrava 1:1, ZVL Žilina - Dukla Banská Bystrica 0:4, TJ Vítkovice - Tatran Prešov 1:0, Dukla Praha - RH Cheb 4:2, Inter Bratislava - Slavia Praha 0:1, Petržalka Bratislava - Spartak Trnava 0:0.

4. kolo: Banská Bystrica - Košice 4:0, Prešov - Ostrava 0:0, Trnava - Olomouc 0:0, Slavia - Dukla 2:1, Vítkovice - Žilina 1:0, Cheb - Petržalka 3:0; výsledky Sparta - Bohemians a Slovan - Inter, nedošly do uzávěrky H.N. (uvedeme v příštím čísle).

13. PETRŽALKA	1:6	2
14. ŽILINA	3:10	2
15. PREŠOV	2:6	1
16. SLOVAN	3:11	1

I. národní liga kopané v Československu

Českomoravská skupina:

4. kolo: Poruba - Teplice 1:3, České Budějovice - Xaverov Praha 3:1, Zbrojovka Brno - Chomutov 0:0, Třinec - VTJ Tábor 3:0, Hradec Králové - Česká Lípa 4:2, Jablonec - Škoda Plzeň 2:3, Ústí n/Labem - Mladá Boleslav 1:2, VP Frýdek-Místek - Gottwaldov (Zlín) 3:0.

Prvních pět týmů
v tabulce:

Tabulka po 4. kole:	1. TEPLICE	13:3	8
1.B. BYSTRICA	11:2	6	
2. OSTRAVA	7:3	6	
3. VÍTKOVICE	6:4	6	
4. BOHEMIANS	7:1	5	
5. SPARTA	9:3	5	
6-7. OLMOUC	5:4	5	
6-7. SLAVIA	5:4	5	
8. KOŠICE	6:9	4	
9. INTER	3:2	3	
10. CHEB	6:6	3	
11. DUKLA	8:9	3	
12. TRNAVA	1:3	3	
	2. Č. BUDĚJOVICE	7:2	7
	3. BRNO	6:2	7
	4. TŘINEC	9:3	6
	5. HR. KRÁLOVÉ	8:4	5

Slovenská skupina:

5. kolo: Dunajská Streda - Martin 3:0, Nitra - Považská Bystrica 1:0, Trebišov - Poprad 2:0, Senica - Spišská Nová Ves 3:1, Humenné - Dubnica 3:1, Púchov - Levice 2:1, ZŤS Košice - Trenčín 2:2, Prievidza - Michalovce 0:1.

Prvních šest týmů
v tabulce:

1. D. STREDA	12:2	9
2. NITRA	15:4	8
3. POV. BYSTRICA	9:3	7
4. TREBIŠOV	6:3	7
5-6. SPIŠ. N. VES	8:6	5
5-6. SENICA	8:6	5

Přátelské zápasy: Portugalsko - Bulharsko 1:0, Dánsko - Rakousko 3:1, Finsko - Polsko 0:2, NSR - Argentina 1:3, NDR B - Řecko 1:0, Anglie - NDR 1:0, Skotsko - Jugoslávie 6:1.

HOKEJ VE SVĚTĚ

III. ročník Kanadského poháru

Semi-finále: Švédsko - USA 9:2. Překvapivě vysoké a snadné vítězství Švédů. Američané předvedli nejhorší výkon v celém turnaji.

Kanada - SSSR 3:2 po prodloužení. Brilantní utkání, které mělo vše co si může hokejový fanata přát vidět. Napínavý průběh zvedal diváky se sedadel a u televizorů se židli. Kanadčané dokázali, že jen perfektní, disciplinovaný a bruslařsky podložený výkon může porazit sovětskou mašinu.

Finále: Kanada - Švédsko 5:2 a 6:5. Oběma výhrami odělnili Kanadčané porážku ze skupiny i s úroky a po zásluze získali Kanadský pohár.

Přátelské zápasy hráčů do 21 let: Československo - SSSR 4:5 a 3:4.

POK

Apologetica linguae Bohemicae

(„Proměny“, č. 1, ročník 14, 1977 - kulturní revue Společnosti pro vědy a umění - SVU.)

Neboj se, čtenáři, a nepřeskoč tento článek!

Nechce napodobovat svého prastrýce, Bohuslava Balbína, který ve stínu tip v Tuchoměřickém klášteře lkal nad naším jazykem, v době pobělohorské. To by bylo již dnes příliš romantické. Co jsme zažili od té doby Bilých Hor, Černých Lesů, Svatek Ann, Lidic, Patnáctých Březnů a Vítězných Unorů a Srpnů!

My, exulanti, jsme svým srdcem daleko blíže Janu Amosovi s nímž bloudíme cizinou.

A přece je nám povzbuzením, když Die Welt v Hamburku přinesla zprávu, že polský jazykozpytec A. Suski prohlásil, či napsal kdysi, že čeština je nejlhodnější jazyk, aby se stala světovou, mezinárodní řečí. A má pravdu! I když se o tom nezmínil, byla úřední řeč polského dvora za Jagelonců přes dvě stě let od 1500 do 1700.

Nejsem básníkem, alespoň nepíši verše, ale natolik jsem jím přece, že je rád etu. A nade vše, jako exulant, mluvící celý den cizími jazyky, miluji slova. Kouzlo slova, které musí být vysloveno, protože je to zvuk.

Jistě se již každého z vás ptali soucitní místní lidé, mluvící jen svým „samospasitelným“ jazykem: „V jaké řeči myslíte?“

Když mi položil tuto otázku, pro mě již otřepanou, věhlasný profesor paedopsychologie na universitě při Pacifickém pobřeží, řekl jsem mu, že vůbec nemyslím ve slovech. Jeho autorita zbledla: postavil se nad několik tlustých svazků americké psychologie a povídá: „Zajisté víte, že se děti nemohou mýlit, dokud se nenaučily mluvit. To přece dávno objevil Thorndyke. Každý myslí pomocí slov.“ Skromně a pokorně jsem opáčil, že jsem s Thorndykem nikdy nemluvil a zapochyboval jsem, že by kdy znal jiný jazyk než angličtinu, a že tudíž pro odpověď na tuto otázku je jaksi nepřístušný. Byl zmaten.

„A jak tedy myslíte?“ povídá. Vysvětlil jsem mu, že my, obyčejní lidé a s prominutím, cizinci, myslíme v pojmech. Uvedl jsem, že denně mluvím česky, anglicky často francouzsky a někdy německy, že čtu italsky a latinsky a že bych se sám se sebou nedorozuměl, kdybych myslil jenom ve

slovech. Snažil jsem se mu vysvětlit, že slovo je teprve druhotné. Nejprve, že musí být pojem, že předně musím vědět co chci říci a potom teprve mohu mluvit v té řeči, kterou můj partner rozumí. Na počátku byl pojem - logos - a nikoliv slovo, jak špatně někdo přeložil Sv. Jana.

„Nechápal a nikdy nepochopil i když kolem tohoto problému chodil po špičkách a v papučích, kdykoliv se opět objevil.“

Zanysli se, milý čtenáři, nad tímto problémem a jistě mi dáš za pravdu, že slovo je jenom smluveným, konvenčním, symbolem myšlenky, či pojmu a že jsou pojmy pro které prostě nejsou slova - buď v některých jazycích, nebo v žádném. Přiznám si, že se ti mnohokrát stalo, že jsi věděl dobře, co jsi měl na mysli a hledal jsi jenom slovo. Každý z nás slyšel tolikrát říkat své přátele: „Viš, takovoto s tímhletem, rozumíš?“ Ten chlapík věděl dobře co mu tane na mysli, ale neměl pohotovost pravé slovo. Ono „You know? Verstehen’s? Compris?“ - je nejlepším důkazem, že slova se často nekryjí s pojmem. Ostatně i slova a někdy i pojmy rozličených jazyků se nekryjí mezi sebou: dokonce ani slova jednoho jazyka ne.

Copak se dá přeložit anglické „breakfast“ jako „snídaně“? To je přece něco docela jiného! Nebo přeložte slovo „porridge.“ Ani to nestojí za překlad!

Za války v Anglii jsme měli v armádě „officers“ (muže) a „lady officers“ (ženy). Když jsem potom byl v Německu přidělen k americké armádě, ztrnul jsem před nápisem „male officers“ and „female officers“. Male je přece samec a female samice, nebo snad něžněji, samička. Tak se přece nedá mluvit o lidech, tím méně o důstojnících! V Americe však ve stejné řeči „males“ and „females“ znamená muže a ženy, slovo docela slušné. V Anglii však ne! Stejně jako v češtině. Samci a samice jsou zvířata. I když vojáci jsou často lidé otrlí a obhroublí, přece tato „soldateska sprostá“ jsou lidé. Tak vidíte, stejný jazyk a slova se svým významem nekryjí.

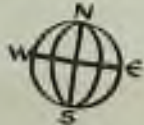
Osud mě zavalil až kamsi k Pacifickému oceánu a stal jsem se vychovatelem mládeže, dokonce, s prominutím, profesorem latiny.

Moji předkové, podle Darwin a Mendla, či bohové, podle Ovidia, či vliv okolí, podle environmentalistů, či sociologů a anthropologů dnešní doby, nebo moji učitelé a předně kolega Jan Amos Komenský, odborný učitel národů, mě vybavili nejenom smyslem pro

PŘIPRAVILI JSME PRO VÁS TYTO ZÁJEZDY:

- 15. prosince 84: Vánoční skupinový let do Československa
- 30. prosince 84: Zájezd na Karibské ostrovy (s prožitím veselého Silvestra na krásné lodi)
- 11. února 85: Jamaica - 14 dní OCHO RIOS
- 6. května 85: Stará Čína - 19-ti denní zájezda pro velký zájem opakujeme po třetí.
- 25. června 85: Doprovázený zájezd do Československa na Spartakiádu.
- 26. června 85: Další zájezd do Československa na Spartakiádu. Rádi vám poskytneme další informace. Přihlaste se laskavě včas.

Vyřídíme návštěvu vašich příbuzných a přátel z Československa do USA a rovněž TUZEX.

CIHAK WORLD TRAVEL, INC.

6302 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILL. 60402

Phones (312) 795-9050 — Chicago (312) 242-6110

IMPORTER

VALAŠSKÉ
PAPUČE

dokonalá zásoba
postací

Velikosti 6—12

Nízké ceny!

MACH

3720 W. 26TH STREET
CHICAGO, ILL. 60623

Prosíme, oznamte nám včas
změnu své adresy

humor, ale jakýmsi šestým smyslem. Dovedu myslet s lidmi, dokonce i s cizinci a často vytřím, co asi chtějí říci, když nemají slov. A tak jsem si se studenty vždycky rozuměl, i když jsem neznal jejich prostotu a někdy i sprostou hantýrku dokonale.

Učit latinu nadané studenty je docela příjemné. Je to radost. A přece mi té mládeže bylo někdy líto, když s opravdovým nadšením a poctivou snahou hledali výrazy, když jsme překládali takového Horáce, Ovida, nebo Catula a jeho milostivé verše. Nebo třeba známý veršík Hadrianův:

Animula, vagula blandula
hospes comesque corporis,
quae nunc abibis in loca
palidula rigidula nudula,
nec ut soles dabis iocosa.

„To tak krásně zní,“ povídá jedna z mých oddaných a nadaných studentek a její blankytné oči zalila něha sedmnácti jar. Marně však hledaly její barokně vykrojené rty příhodný anglický výraz. „To se nedá přeložit; snad mohu přeložit jakž takž smysl, ale nikdy tu hudbu.“

Bylo mi jí líto. Taková utlá duše, něžně vibrující pod nejjemnějšími záhybky krásna! Jak se jmenovala? Roberta Robinson! Strašné jméno! Vyslovte to, jak to zní! Jako když jede s trakařem po gotickém dláždění Zeleného trhu v Brně... Její tajný obdivovatel, Amadeo Allegretto, jí říkal alespoň „Robin“. Byla to daleko něžnější obměna vybudující představu oblíbeného zpěváčka kanadských lesů a sadů. Zdálo se, že na to jméno nejen slyšela, ale i v jejím srdci či duši vybavovalo něžné city a její oči se mlhavě zasnily.

Tak vidíte, co znamená hudba slov!

Jak jsme přeložili tu animula, vagula, blandula? - Hanebně! Úplná katastrofa! Jako když se pokoušíš utkat svatební závoj z vrbového proutí. A ještě nadto zmrzlého. Některým studentům se podařilo najít pojmové ekvivalenty latinského originálu, ale byli od něho asi tak daleko jako z Říma (antikého) k Pacifickému pobřeží.

Hadrian, ten veliký estét, architekt a římský císař, by si byl asi povzdech nad našim překladem poznámkou. Ti Barbari z kolonií nikdy nepochopí helenskou kulturu krásy! A snad by si byl vzpomněl na své barbarské přátele v rodné Italii (dnes Seville) v Hispanii.

A stejnou potíž jsme měli s Catulem. Mé studentky se tvářily poněkud rozpačitě, když jsme četli: „Antemus mea lesbia“... Teprve po chvíli jsem pochopil a nezbývalo, nežli řízu-

out do toho problému a vysvětlit, že tato hravá milénka Catulova nemá nic společného s lesbičkami, postrachem dnešní divčí mládeže. To bylo ostatně naprosto jasné z těch Catulových veršů. Byly zklamány, když jsem jim vysvětlil, že slovo lesbianism je odvozeno od jména ostrova Lesbos, kde žila Sappho, která psala milostné verše jako muž opěvující mladé dívky, a že pro tu svou vášeň se vrhla do moře. Jedna z mých světeňek zapochybovala o pravdivosti této báje. Rosemary však mávla svou kostnatou rukou s poznámkou: „Já to věřím, lidé byli strašně sentimentální za starých časů, jako moje babička“...

Zarazila se, plaše, jako by byla na sebe něco prozradila, ale Rodger se na ni podíval s takovým jednoznačným pohledem, že nabyla ihned rovnováhy. Její úspěchy u chlapců byly nepochybné. Měla však cosi společného s těmi řeckými „korai“, především jejich měkký pohled hluboce položených očí.

Vidíte, jak i to jméno Lesbia dostalo jiný význam po pouhých 2500 letech!

Chyba nebyla v těch studentech, kdepak, ale v angličtině.

Jak přeložit Catulovy něžné zdobnělky, kterých má čeština tolik, holčičko, miláčku, holubičko... Hleďte je v angličtině! Girl, little girl, jak je to studené, popisné, bez srdce! Snad ještě „lassie“.

Vůbec se nedivím, že troubaduri psali milostné verše v provençalštině, která byla zvláště bohatá na jemné odstíny slov a pojmů. Co je vlastně slovo? Rozhodně je to dorozumivací prostředek, ale je to především zvuk. Slovo se musí slyšet. Jen tak se plně uplatní, zcela projeví a také plně vychutná. Napsané slovo je jenom stín slova mluveného.

Slovo někdy napodobuje zvuk. Gramatici tomu říkají onomatopoi (onoma - jméno, slovo, zvuk; poio - tvořit, robiti). Snad mnohem lépe vystihuje naše česko „zvukomalba“.

Páci svítoři, šveholi, kráva buči, kňm řehťa, prase chrochta, vni skuči, kyři, vrana krakora, slepie kvoka, nebo kdaka, kohout kokra atd. Je zajímavé, že výrazy v rozličných jazycích jsou velice podobné svým zvukem, ale přizpůsobené hláskami řeči. Ne snad, že by jedna řeč napodobovala druhou, nebo připomínala slova, ale napodobuje přímo originál hláskami, nebo zvukovými prostředky, které má k dispozici. Kde český ptáček svítoři šveholi, v Anglii „she is chirping“, v Německu

je to „zwitschen“, v Itálii „cin-quettare“ atd. Podobně křičeti je v angličtině „cry, screech“, v němčině „kreischen, schreien“, ve frančtině „crier“. Čeština nemá zvukomalbu pro dětský pláč, ale angličtina ano: „wailing“, němčina „weinen“. Francouzské „vagir“ a italské, nebo latinské „gemitare“ je rozhodně slovo a nikoliv napodobenina.

Vždycky jsou to slova podobná, protože napodobují stejný zvuk, užívají však hlásky, které mají k dispozici. Všimněte si slova „křičeti“. „Ř“ existuje jenom v češtině a proto se slovo mění na „crier, cry, gridare“ a pod. v jazycích latinského původu.

Nechej psát profesorskou přednášku o jazykozpytu a proto není třeba se zmiňovat do široka o slovech označujících určitý výrobek cizí země, který byl převzat i se slovem. Kabát je tatarské slovo, žaket je italské - „giacca, giacchetta“. V moderní době často jméno výrobce dalo výraz pro výrobek. Snad stojí za zmínku výraz „motýlek“. Původně a dodnes to znamená v tisku značku na konci kapitoly, obyčejně uprostřed řádky jako malou dekoraci. V 18. století vyráběl takové značky dřevorytec ve Strassburgu, jménem Schmetterling. Ve Francii přeložili jeho jméno na Papillon a v Anglii označení jeho výrobku na „butterfly“. Ještě jsem neviděl v žádné knize podobnou značku, která by skutečně znázorňovala motýlka. Je to stále jméno výrobce. A u nás z němčiny jsme přeložili svého „motýlka“. A tak život tropi hloupostí, jak říká pražský Dikobraz.

Jazyky, které mohou koncovkami z jednoho slova tvořit jiná, jako čeština, si s takovými slovy lehece hrají. Tak z tureckého slova „tábor“ máme tábořiště, táborník, táborák, tábornice i tábornička, tábořek a tábořáček a každé slovo má svůj osobitý význam a zvuk.

Jiné jazyky to nedovedou a skládají kmeny. To dovede přece němčina a několik slov se stalo pověstnými jako: Schreib-tischrequisittenpultau-

satzschrank, - což znamená skříňku na psací potřeby postavenou na psacím stole. Nebo známé slovo: Donaudampfschiffahrtsgesellschaftsdirectionsbau-leidiensckappenknopf

knoflík na čepici kancelářského sluhu. Důmyslné paroplavební společnosti.

Angličtina, která ani to ani ono nescí, děje jenom prostě cizí slova, kde se to da a někdy i

latiny) and saws the suit (z frančtiny). Pro každý pojem je docela jiné slovo jiného původu.

Není ani třeba se zmiňovat o výrazech pro tutéž věc, kde jedna řeč vytváří slovo na základě znalosti výroby toho předmětu, jiná jenom podle znalosti výrobku, nebo jeho použití. Tak slovanské národy mají slovo „sklo“. Vlastně „steklo“. Pro ně to byla poleva na hrncích a sklo, které vyráběli a viděli je tekoucí. Němci a Angličané kupovali tyto předměty od nich a věděli jenom, že se lesknou. A proto „glass, glaze, glaze“.

Nás však zajímá jiný problém.

Existuje velká skupina slov, která působí svým zvukem přímo na naše city. Nenapodobují, ani nepopisují. Hledal jsem v gramatikách jejich definici, ale zdá se mi, že ti školometové, gramatici, nebyli hudebně vzděláni. Spokojili se slovem onomatopoi, což je zvukomalba. Je-li onomatopoi napodobením existujících zvuků v přírodě, tato slova nenapodobují nic. Snad jsou to jakási citoslovce, ale to není správný výraz. Ona nevyslovují city, ale vyvolávají je. Působí stejně jako hudba, která také nic nenapodobuje a nepopisuje, ale přímo působí na duši, či srdce.

Máme samohlásky, které hladí, které měkce plynou se rtů, mají nejen barvu zvuku, ale i délku. Dají se jaksi zpívat. Tyto zvuky působí přímo. Ovlivňují nás a není třeba ani znát onu řeč, a přece člověk rozumí.

Ma, mamma, anglické mammy, nebo mum, je slovo, které hladí. Jazykozpytci snad řeknou, že je to latinské slovo mammae, znamenající matčina nádra. To slovo je však rozšířeno po celém světě, i tam, kde, vliv latiny nemůžeme předpokládat.

Latinské zdobnělky, jako puellula, animula se nazývají „u“ a v češtině potůček, papulka, růžek a pod, stahuje rty přímo k pohbení.

Jsou však také slova, nebo hlásky, které vzbuzují pocit něčeho nepřijemného, čehoš „proh srst“, co nehladí, ale

lam, dře.

Jen dobře vyslovte slovo „tvrdý, drsný, strach, krutý a ukrutný“. Jak působí na city? A podobně je tomu i v jiných jazycích jako „harsh, hard, sharp, coarse, rough, tough“ v angličtině; nebo „hart, roh, grob, grausam, schart“ v němčině; „durus, brutus, rudus, crudus, crudelis“ a jiná v latinské odvozeninách; v rannanských

jazycích.

Je zajímavé, že ve všech jazycích, co znám se vyskytují podobné zvuky. Najdi si taková slova sám, čtenáři, a poznáš, zdali pouze rozumíš slovům, nebo je také cítíš přímo u srdce, či jak by dnešní psychologie řekla reaguješ emocionálně.

Nedej se zmást slovem „hrubý“. To slovo původně znamenalo velký a dosud je najdeš v rodinných jménech. Teprve v pozdější době, snad vlivem němčiny, kde „grob“ znamená tělnatý a hlavně sprostý, české „hrubý“ se stalo synonymem se surovým, nevzdělaným, grobiánem.

Takových změn významu je mnoho a stále se význam slov mění.

„Bujný ot je mluva naše“...nejen naše česká řeč, ale všechny řeči: „pustinou se toulá plaše“ - říká Čelakovský. Ale to se pan profesor zmyšlil! My se touláme, řeč se netoulá, ale vede nás, tak jako kompas, i když se magnetická stříčka tu a tam zachvěje přitahována, nebo odpuzována jinými stříčkami.

Snad jsem obohatil tvůj slovník, učený čtenáři a půvabná čtenářko, ale douám, že jsem také ukázal cestu jak jít, mluvit, číst a přemýšlet o každém slově, nejen chytat jeho význam.

A způsobí-li vám to trochu kratochvíle, nebo zaměstná vaši mysl v bezesných nocích, udělal jsem snad dobrý skutek.

Hlavně však doufám, že najdete krásné a jemné výrazy jak vyjádřit nejenom své něžné city, ale přesně rozlišovat pojmy a slova. Neboť všechno zlo přichází z nedorozumění mezi lidmi a národy; protože slova jsou nepřesná a unikají daleko od pojmů.

A čím více řeči mluvíme, nebo rozumím, tím více lnu k naší mateřštině. Vyslovte si to slovo pomalu a krásně. Jak něžně šeptá, a jak chladně popisně věčná je taková „Muttersprache“, nebo „mother tongue“.

Naše mateřština dovede nejenom přesně, ale i krásně sdělovat pojmy a nadto ještě malovat svým zvukem a rozehrat všechny struny animulae, vagulae, blandulae, - bledoucké, toulavé dušičky našeho nitra...

Elektrikářské práce:

Potřebujete opravit nebo nové elektrické vedení v domě, basementu, v garáži? Přidělat zásuvky, nové světlo či zavést zvláštní vedení k elektr. sušičce (dryer) a air conditionu?

Poctivá a rychlá práce. Volejte česky nebo anglicky:

852-2230

THIS'N THAT... and then some

by Pauline O'Brien

304 2nd. Ave. N.W., New
Prague, Mn. 56071

A blizzard hit Minnesota the last days of April crippling the southern part of the state. Some country folks were without electric power for several days, some for over a week. Generators were top priority as farmers struggled to get livestock watered and cows milked. It made us all realize how utterly dependent we are on electricity. Gone are the days of milking by hand, cleaning the barns with a shovel and wheel-barrow, pumping water by hand and cooling milk in a freshly pumped water tank. Most farmers couldn't revert to the "good old days" because their modernized farming could not adapt to it.

One of the most tedious jobs on the farm was pumping water. Windmills were not on every farm and even those with the windmills had break-downs and windless days. Gutters attached to roofs collected water for rain barrels located under the rain spouts or the gutters filled the cistern. Care had to be used not to overflow the cistern in the cellar after a heavy rain. A hand pump, located by the kitchen sink, made water available for dishes, washing and just about everything within the house except for drinking. The cistern water filled the reservoir attached to the wood burning kitchen stove and made available warm water for household chores. Usually several wells were located on a farmstead. It was the livestock tank, situated near the barn, that took the most time to fill. We used to take turns, each pumping a hundred pumps but we never really relaxed while the others had their turns, we had to count with them to be sure they were not

counting faster than they were pumping. Hand pumps were also located in the far pasture, sometimes not seen from the farmyard. These were the spooky places to be sent especially if we dawdled during the day and had to venture out at dusk. They were the wells that were shallow and bits of frog and snake came out the spout with the water.

Work horses received special treatment in that they had to have fresh water for every watering. I remember a trough made out of a hollowed log where the horses came in their harness to drink. The horses drank faster than I could pump. The log trough was a good place to pull down the coarse flour sack bloomers and dip your chafed buns in. It did a fast cool job on a hot summer's day.

Running water and drinking cups for milk cows were the dream of every farm child who ever had to fill a livestock tank by hand pumping.

Word association follows humorous thoughts. While typing out the article on Budvarka Orchestra and their famous "Černý Cikán", I thought back to over forty years ago when we had a milk cow the Dad named "Černý Cikán". She was short in stature, all black with wily black eyes taht warily scanned all those approaching her. Tempermental, she choose only my mother to milk her. She was a good milker so she was tolerated.

Storytelling was much sought-after entertainment and I thoroughly enjoyed the tales about gypsies. If we heard of gypsy caravan in the vicinity (usually several times a year) we stayed close to home and guarded the family dog, for as stories go, I always heard they picked up mischievous kids and dogs. The brief encounters I had with gypsies as a child hanging on to ma's skirt were not like the gypsies in the stories, they were only people wielding their wares

in exchange for food. They were known to cure many a sick child or animal with their excellent knowledge of herbal medicine.

Their colorful caravans, flamboyant dress, dark handsome looks, their lifestyle and their beautiful haunting music was a change in our hum-drum way of life, even if it cost a couple cabbage heads or a few chickens.

P.S. "Černý Cikán" translates to black gypsy.

Accompanied our daughter to a shopping center to a particular craft shop specializing in silk flower material. While she picked up her supplies, I wandered the aisles oohing and aahing at the cleverness of people involved in crafts.

Mary was picking up enough material to finish her task of decorating a wedding cake with silk flowers that would match the bridal bouquet for her cousin's wedding. I did a double-take when the supplies were added up at the cash register.

More brides, these days, are choosing silk flowers for their weddings. It is sort of ironic that now when florist shops flourish in just about every town, brides are picking flowers that don't wilt.

I remember my own wedding. The flowers were ordered from a catalog furnished by the local funeral director. The flowers came shipped in the day before the wedding on a bus or train (the "dinky") usually after business hours and had to be picked up at the depot by the family. They were stored in the coolest part of the cellar to keep fresh for the important day.

If the bouquets were not exactly what the bride had in mind, there wasn't a thing anyone could do. If a corsage or boutonniere were missing, enough flowers were snatched from the bouquets to fashion one.

My mother recalls that before her wedding in 1921, her dad sold a sow to pay the price of her bridal bouquet and that of her only attendant. The \$20 he received as payment for the sow was the exact cost of the flowers.

My grandmother wore a coronet of flowers to which her bridal veil was attached in 1898. The coronet was made up of wax flowers. My mother said the

wreath of waxed flowers hung in grandpa's and grandma's bedroom on the corner of a picture frame for years before it was laid to rest in the abyss of the attic. She recalls the wreath was made up of many little wax beads attached to wax leaves and while playing in the attic on rainy days, she pulled off the beads and swallowed them on the advice of her brother who claimed the wax beads held magical powers.

Somehow, I remember grade school picnics were never rained out. It seemed our prayers for a nice day were always answered. Parents of "town kids" were delegated to haul the entire population of the school by car (no buses) to either Maruska's or Novotny's woods. Sometimes, someone would volunteer a truck to haul the kids. This was a pleasure reserved for the higher grades and then we all had to sit on the bed of the truck and NO STANDING OR ELSE! Both pastures came equipped with a quiet creek and a herd of placid cows. The entire day was spent either dodging the cows or trying to ford the creek or finding a way to circumvent it. Our associate pastor, sensing our fear of water, would bare his feet and roll up his pant legs offering his help to us "timid toads." It was the first time in my young life that I realized priests had toes. Besides the water and cows, we were always on the alert for wood ticks, snakes and leeches (we called them blood suckers). There was always a school chum with a classic horror story about a wood tick crawling in a ear up to the brain and feasting; or a leech that drained so much blood from a first grader the kid was anemic the rest of his life; or the snake that smelled milk on a baby's breath and devoured the baby. Much time was spent checking each other of these vicious critters.

Each child was required to bring his own lunch, but we were treated to lemonade and an ice cream twice a day. A blast from a nun totin' whistle alerted us that the treat was available. We also had a limited time to claim our treat, so much time was spent on the right side of the creek in anticipation of this event. After treat time, an effort was made searching for a very private place to heed Mother Nature's call.

Part of the mystique surrounding our teaching Sisters came from the fact that we never saw them eat or even take a sip of water or lemonade at the picnic or any other time. This brought much speculation as to

how they got their nourishment.

When a nun had gotten hit on the head by an erring baseball knocking off her headpiece, it was our first revelation that nuns kept their hair. Then we wondered who gave them their haircuts.

Remember when nuns went to the first Mass of the day and were the first to approach the Communion rail. After receiving Holy Communion, they pulled a veil over their faces before returning to their pews. I always imagined that they went thru some sort of transfiguration that the public was not allowed to witness.

We spent many a happy day "playing Sister," with a dish towel pinned around our chins and necks and another towel draped over our heads with an old sheer curtain topping that to pull over our faces as we left the imaginary Communion rail. Old cast-off dark dresses served as the habit and Dad's work-shoe laces tied together made up the belt. This is about as far as my ambition to become a nun ever went.

I can't remember playing any games at the picnics, only chasing back and forth across the creek or taking the long way around avoiding it, but the time flew and before long it was time for the cars to come to tote us back. I dreaded being left behind and checked to see if my sister and brother were accounted for. It was a happy day made so much happier because it marked the beginning of vacation.

In no way do the June and July column's intend to slight the religious. My musings are thoughts and feelings of a child long ago. All humanity has its imperfections, perhaps if grown-ups took a little more time explaining, what to them is common knowledge, it would erase many fears and misconceptions for the young.

What would the kids of today do if they had only a piece of rope, a rusty coaster wagon and a bat and ball to play with all summer? They would yell that they were underprivileged and deprived. But isn't that what many of us grew up with? We used our imagination, with no one to organize or supervise our play, and spent beautiful summers never getting tired or bored. Video game players will no doubt disagree and claim today's recreation builds minds and bodies. I bet there were less emotionally "disturbed" kids in my day.

Prosba k našim kanadským

Prosíme naše kanadské čtenáře, aby své předplatné vyrovnávali v USA dolarech.

Roční předplatné Hlasu národa pro USA - 30.00 US dolarů a pro Kanadu US \$32.00.

O tuto laskavost Vás prosíme, poněvadž v poslední době naše banka, které Vaše kanadské peníze k výměně posíláme, zvýšila za tuto službu svojí sazbu, která je neúměrná a pro nás opravdu neúnosná.

Děkujeme Vám předem za laskavé pochopení a podporu naší práce.

Redakce

JOB WANTED
WITH OCCASION TO
SPEAK CZECH CALL IN
ENGLISH OR CZECH
AFTER 6:00 P.M.

284-2439

CHICAGO SYMPHONY ORCHESTRA

The Chicago Symphony Orchestra under the direction of British-born conductor Raymond Leppard will give three concerts in Illinois and one in Michigan in mid-September. Three Illinois colleges will host the Orchestra: Sangamon State in Springfield, September 19, Milliken University in Decatur on September 20 and the University of Illinois at Champaign-Urbana on September 21. The final concert will be given at the University of Michigan in Ann Arbor on Saturday, September 24.

Maestro Leppard will lead the Orchestra in Overture to The School for Scandal by Samuel Barber, Symphony No. 1 by Shostakovich and Dvorak's Symphony No. 7.

The Orchestra has performed at all of the insitutions on previous occasions; at Ann Arbor most recently under the baton of Music Director Sir Georg Solti in April, 1983. The tour is somewhat abbreviated this year in order to accommodate the Orchestra's three week January 1985 European Tour.

Maestro Leppard made his Chicago Symphony debut in 1980 and appeared most recently in the spring of 1983. His diverse career includes conductor of both orchestra and opera, harpsichordist, and scholar of Baroque and Renaissance music. Maestro Leppard was educated at Trinity College, Cambridge. His appearances as a conductor include the Metropolitan Opera, the Santa Fe Opera, Glyndebourne and Covent Garden in England as well as orchestras in New York, Philadelphia, Baltimore, Los Angeles, Boston and Houston. His list of recordings is large on a variety of labels. Although there is an emphasis on Bach and Handel, also included are works by Grieg and Tchaikovsky. Maestro Leppard is currently Principal Guest Conductor of the St. Louis Symphony, a position he assumed this past season.

Saturday, September 22, 8:30 P.M. Ann Arbor, University of Michigan

BARBER Overture to THE SCHOOL FOR SCANDAL.
SHOSTAKOVICH - Symphony No. 1, Op. 10
DVORAK - Symphony No. 7, Op. 70

OZNAMTE NAM VČAS
ZMĚNU SVĚ ADRESY

STRATEGIC PRAYER PROGRAM

Letters for Prisoners

There are several important ways that we in the West can help those believers suffering the drudgery, horror, and degradation of the Soviet labor camps. One, of course, is to "pray without ceasing" for them.

Another is to write to them and their families, offering encouragement and comfort. Imprisoned Russian Christians treasure any messages of hope that they receive from fellow believers. Even when confiscated (as letters to camp inmates so often are), these letters tell the authorities that their prisoners have not been forgotten. As the communist leaders become aware of Western public opinion, they sometimes improve conditions for jailed Christians. Some prisoners of conscience are even released before their sentences are up, because of outcries from the civilized world.

To ensure that your letters are a blessing and not a danger to the prisoners, take care to follow these guidelines:

1. Make no political references whatsoever. Do not criticize the Soviet government (you can protest the treatment of Christian prisoners directly to the government, and we'll tell you how to do that in the next issue of News Wire).

2. Never mention the name of any organization working for Christians or prisoners in the USSR, such as Slavic Gospel Association or Amnesty International. Such references can be used to accuse believers of contact with "anti-Soviet" groups.

3. Keep your messages simple, personal, and short. Express your Christian love and concern, and quote an encouraging Bible verse with the reference. This may well be the only Scripture a prisoner sees while confined.

4. Write in English, unless you know the Russian language well. Most likely the recipient will either be able to read your letter or have it translated. In any case, Soviet authorities will be able to read it and know that you are standing by their prisoners.

5. Use a plain white envelope and hand print the address (the letter itself may be typed). Add your own address to the back of the envelope, as this is common Soviet practice.

6. Send your letters registered airmail, return receipt requested. They will have a greater chance of getting through, and if they don't make it, you're more likely to find out.

7. Write often. That way at least some of your letters will get through. And remember to pray that your letters will not be intercepted. Even if they are, they serve to warn the government of your concern.

8. Do not expect a reply. You may receive one, but it is often difficult or dangerous for Christians to send letters out of the U.S.S.R.

9. Mention the prisoner's name when writing to his or her family. Write about yourself, your family, your church, and God's blessings rather than about the "good life in the West", should a correspondence develop.

10. Encourage others to write and pray. There is no safe or sure way to send money or parcels to Soviet believers. A new law has made it illegal for prisoners to receive any kind of "material aid" from abroad - food, clothes, medicine, or even literature - so your cards and letters are all the more important now.

Following are camp and prison addresses for prisoners mentioned in this issue. Note that in the Soviet Union the address is given first then the name

g. Chelyabinsk
uchr. YaV-48/5-5
Tevs, Mariya Petrovna
Soviet Union

COMMERCIAL NATIONAL BANK

Special Service for Special People

Main Bank
3322 South
Oak Park Ave.
Berwyn, Illinois
60402

Manor Branch
5919 West
35th Street
Cicero, Illinois
60650
ALL PHONES:
484-0800

CARPATHO-RUSYN RESEARCH CENTER, INC.

DR. MAGOCSI PROMOTED TO FULL PROFESSOR

TORONTO, ONTARIO. Dr. Paul R. Magocsi has recently been appointed to the rank of full professor at the University of Toronto, the leading scholarly institution in Canada, frequently referred to as the "Harvard of the North."

Academic promotions are made on the basis of scholarly publications, teaching, and other university contributions. The rank of full professor is usually attained after a decade of service. Dr. Magocsi's promotion after only four years is based on a solid record of publications and teaching.

Paul R. Magocsi was born in New Jersey in 1945. He completed his undergraduate work at Rutgers University (1966), where he was named Henry Rutgers Scholar. He then went to Princeton University where he was awarded an M.A. (1969) and Ph.D. (1972) in history. After Princeton, he was invited to Harvard University, where for close to a decade he held various research, teaching, and editorial posts. Dr. Magocsi was also nominated for three years (1973-1976) to the prestigious Society of Fellows, a select group of young and distinguished senior scholars in the natural sciences and humanities. Membership in the Society of Fellows has been described as "the highest compliment Harvard pays to a young man," and its graduates include several influential government figures and Nobel Prize winners.

While at Harvard, Dr. Magocsi began publishing the first of his several scholarly studies. Many of these have dealt with the history, language, and culture of Carpatho-Rusyns (Ruthenians) both in the Euro-

pean homeland and in America. His standard study of the nationality question among Rusyns, *The Shaping of a National Identity: Subcarpathian Rus', 1848-1948* (Harvard University Press, 1978), has had a significant impact in scholarly and community circles. It has been favorably reviewed in more than a dozen countries throughout the world; two conferences have been devoted specifically to it; and it has been read and discussed by many Rusyn-Americans and their descendants for whom it has been a guide in their search for an understanding of their ethnic heritage.

Especially popular among our people in America have been Dr. Magocsi's two phrasebooks, *Let's Speak Rusyn* (Bisidujme po-rus'ky, 1976) and *Hovorim po-rus'ky* (1979), which are used as teaching guides in seminars, community classes, and even in the occasional college-level course. Dr. Magocsi has also lectured from time to time in various Byzantine Ruthenian Catholic and Orthodox parishes, and he is founder of the Carpatho-Rusyn Research Center, Inc., an independent non-profit cultural organization which publishes and distributes literature about Rusyns, including the quarterly *Carpatho-Rusyn American*.

Dr. Magocsi's eighth and most recent book will appear in November and it promises to be one of his most popular. Entitled *Our People* and lavishly illustrated with 86 photographs, it is the first comprehensive survey of the past and present achievements of the Carpatho-Rusyn immigrants and their descendants in the United States of whatever religious or national persuasion.

Take
stock
in America.

Do New Yorku a okoli

H&S PORK STORE

(předtím B. Hrdina)

PRVOTŘÍDNÍ parky, debrecinky, salamy, klobásy, domácí salamy, paprikovaná slanina, tláčenka a jiné masové výrobky. - Nezapomeneš ochutnat naše známé domácí uzené, jakož i varené šunky. Chutné jaterničky a jelitka každý den čerstvě. Naše specialita: moravské (cikánské) uzené, výšek čerstvého mladého vepřového, hovězího, telecího, jehněčího a veškeré druhy drůbeže.

MIRO HIC - MAJITEL
35-10 DITMARS BLVD., ASTORIA, NEW YORK
(mezi 35. a 36. ulicí) Telefon AS 8-8468.

Saint Procopius Abbey

FR. MAUR DLOUHÝ DIES

Fr. Maur J. Dlouhý, O.S.B., of Saint Procopius Abbey, died at Edward Hospital in Naperville on Saturday, September 8, 1984. After a wake held Sunday at St. Odilo Church in Berwyn, where Fr. Maur assisted on weekends for many years, the Vigil Service was held at the Abbey on Monday, September 10. The Mass of Christian Burial was celebrated at the Abbey on Tuesday, September 11, with interment at the Abbey cemetery.

Born John Dlouhý in Chicago 1919, Fr. Maur attended St. Procopius Academy and College, and made his monastic profession in 1939. Following his ordination to the priesthood in 1944, he pursued studies in Canon Law at the Catholic University of America, from which he received the J.C.D. (Doctor of Canon Law) degree in 1948.

Fr. Maur taught for many years at St. Procopius Seminary and also served as the Seminary's Rector from 1955-1962. He worked for many years on the Marriage Courts of the Archdiocese of Chicago and the Diocese of Joliet, and for the last eleven years of his life was the Secretary of the President's Council of the American Cassinese Federation, the association of Benedictine monasteries to which St. Procopius Abbey belongs. In 1971, he was appointed the Abbey's Novice Master and held that post until 1979. He also served the monastic community from 1973-1978 as its Prior. In 1978, he became the Abbey Treasurer and, despite failing health in recent months, he continued at that assignment until the time of his death.

CLEVELAND NEWS

The Sunday Editor of the "Czech Voice of Cleveland" hosted by Joe Kocub, will now be heard twice every Sunday. The first portion on WBBG - AM - (1260 on the AM Dial) - is heard from 7:30 to 8:30 AM.

The show will also be on Cleveland Public Radio WCPN FM (90 on the - FM Dial) from 9:05 to 10:00 AM.

Joe Kocub will feature longer medleys and more detailed Community News on the WCPN-FM portion.

The Thursday Editor of the Czech Voice of Cleveland, hosted by Václav Hyvňar will continue Thursdays from 6:00 to 7:00 PM on WCSB - FM (89 on the FM Dial).

FRANZ WERFEL

Píseň o Bernadettě

(Pokračování z min. čísla)

Kapitola čtyřicátá

JEŠTĚ NEPŘÍŠLA MÁ CHVÍLE

Bernadetta se nemůže naučit správnému spaní. Leží na slamníku a bdí celé noci. Tvrdé lože není příčinou, že ji spánek mlží. Postel, kterou kdysi v "žaláři" sdílela s Marií, byla mnohem nepohodlnější. Není toho příčinou ani těžká práce denní, ustavičně přerušovaná sborovými modlitbami, rozjímáním a zpytáváním svědomí, které přepíná síly a udržuje nervy v bdělosti. To životní plamen se v ní plápolavě brání. Matka Marie Terezie máchá mohutným perličkem, kterým uhlazuje svůj houb. Před očima tane jí sice vznešený cíl: kouti duše a přivádět je očištěné a přetavené vstříc věčnému životu. Nicméně je skutečnost taková, že tyto mladé duše tvoří po nějaké době navzdory výtečnému programu generálky dcery coasi jako dohře vycepanou kompanii. Kdyby tato kompanie jednou vtáhla do míst, kde se nazírá pravda, radost a život, musila by si pravděpodobně napřed odvykat stát v řadě a v řádku a cítit a smýšlet v řadě a řádku. Je to stále stejný kříž s výchovou lidského pokolení. Nepřistřížená volnost vytváří nesmyslný prales. Uniformita zase vytváří neživou poušť. Možná, že Hyacinthe de Lafite neměl kdysi tak docela nepravdu, když ve Francouzské kavárně k Estradovu zděšení prohlašoval, že svět je stvořen jen pro několik málo vyvolených. Jen ti že uniknou pralesu i poušti.

Přestože má Bernadetta plno dobré vůle, novicmistryni se nedaří uhladit ji jako jiné a srovnat ji s ostatními do jedné řady.

"Marie Bernardo, vy se couráte, jako byste se procházela někde na silnici. Ted' není rekreace, je čas práce." — "Marie Bernardo, což pak své oči nikdy neukážete? Pamatujte si, že nemáte oči rozvírat, že je máte mít ustavičně sklopeny." — "Prosim vás, nedívejte se na mne tak zvědavě jako na nějakého trhového vyvolavače." — "Marie Bernardo, vy jste zas jednou roztržitá! Což pak jste dosud nepochopila, že takové zatoulávání myšlenek je velmi pochybené? Nejsme zde proto, abychom snily a fantasírovaly, nýbrž abychom se soustředily." — "Marie Bernardo, to je tón! Tak hrubý, obyčejný! Ve vaší francouzštině proráží stále ještě patois. A proč tak hlasitě? Což pak byste takhle obatla v některém kontemplativním řádě, na příklad u kartuziánek, které uskutečňují slib mlčení? Odpovědi se pronášejí tlumeným hlasem! Zůstáváte, bohužel, pozadu za svými spolusestrami!"

To je pravda. Bernadetta zůstává pozadu za ostatními sestrami. Ty už bourají se po chodbách krátkými kroky, nehledí do světa Bernadettinými velikými zářnými očima, nýbrž klopi své oči před matkou Vauzousovou. Jejich myšlenky se nezatoulávají, odpovědi pronášejí opatrně tlumeným hlasem. Za několik neděl podrobují se všechny snadno, aniž jsou si toho vědomy. Jenom vyvolené Bernadettě připadá nesnadné potopit se do této konvence posvátné průměrnosti.

Noci mlíje Bernadettu bez spánku. Ale proč k ní Paní ani ve snách nikdy nepřijde? O sterých věcech se Bernadettě zdává, o lidech i předmětech ztracených a zapomenutých, jenom o nejakutečnější postavě jejího života, o její jediné a věčné lásce jí není dopřáno snít. Kdyby tak Paní ve snu přišla a řekla jí: "Odejděte odsud! Vraťte se do Bartes a pracujte na půdě jako dřív, jako pasačka u madame Laguesové," Bernadetta by v tu ránu poslechla, přestože je už tak stará. Ale Paní se schválně a vědomě odpirá jejím snům a Bernadetta je pouhý zarezavělý nástroj, který Paní odhodila. Zároveň však vyrůstá za noci v Bernadettiných prsou ještě jiná bolest. Trudí se pro matku.

Je to týž bodavý soucit, jaký pocítila při rozloučení. Právě proto, že maminka nenáležel k povahám měkkým a že bývala jen málokdy v životě náchylna k něžnosti, dcera pro ni trpí. Stojí mezi nimi tolik nevyřešeného a nevyžitého. Stokrát za noc vzpomíná si Bernadetta na krušnou klopotu v Cachotu, na matčiny dny prádla v různých domech, na chudý milloc v hrnci, a jak tatínek za bílého dne v posteli chrápal. Ted' se mamince vede sice mnohem a mnohem lépe, nicméně Bernadetta trpí nejasným pocitem viny proto, že jí je popřáno, aby v klášteře pracovala na zdokonalení vlastní duše, místo aby pomáhala matce. Budíček o půl čtvrté ráno ji často zastihne v pláči.

Sestry rychle vatávají, rychle odcházejí v uzavřených řadách do domácí kaple ke společné ranní modlitbě. Potom má matka Imberta nebo jiná starší řeholnice krátký rozjímavý proslov o některém výjevu ze života Kristova, o řádové reguli, o slibech a usilování po dokonalosti. A již se kněz, který má sloužit mši svatou, ubírá k oltáři. Potom se jde k svatému přijímání. Poté

je marianum, sborová modlitba na počest Nejsvětější Panny.

Z této modlitby se Bernadetta vroucně raduje. Pak je snídani a začínají denní práce. Bernadettu těší práce — která je prací matčinou. Nosí vodu, oškrabuje brambory a řepu, omývá salát. Brambory, řepa a salát jsou věci tak skutečné. Ulpívá na nich vlhký pach hlíny. Tak voněla země v Bartree, když Bernadetta nořila tvář do trávy. Po obědě je opět adorace. Později svolává matka Vauzousová novicky k vážnému rozhovoru, který se koná buď společně, ještě častěji však mezi čtyřma očima, s každou jednotlivou kandidátkou zvlášť. Tyto rozmluvy týkají se všech problémů mravního života, které nespadaají do oblasti zpovědního tajemství.

"Milá Marie Bernardo, úsilí o svatost, k němuž jsme zavázány, vztahuje se, jak víte, na naše přednosti i na naše chyby. O které vaše chyby jsme naposled mluvily? Přispějte mé paměti."

"Mluvily jsme o tom, že se stále ještě pokládám za něco zvláštního, velebná matka."

"Jakým právem považujete se ještě dnes za něco zvláštního, milá dcero?"

Bernadetta odpovídá se sklopenou hlavou, jako ve škole:

"Jsem pořád ještě pyšná, protože se mi zjevila Paní."

"Po rozhodnutí pana biskupa z Tarbes smíte klidně mluvit o Nejsvětější Panně, milé dítě. A čím proti této své pyšce bojujete? Což jste nepoznala, jak nadobro bezcenné je vytí chvály, jehož předmětem jste kdysi byla?"

Bernadettě vzplanou oči. Prudce je zdvihne.

"O to jsem nikdy nedbala, ctihodná matka."

"To není pravá odpověď, Marie Bernardo," napomíná ji novicmistryně, naznačujíc tónem velmi mírným nevyčerpatelnost své trpělivosti. "O vašich neukázněných odpovědích jsme spolu přece už dost často mluvily. Slyšela bych ráda jinou odpověď."

Bernadetta zas už dávno hlavu sklopila:

"Ano, poznala jsem bezcennost chvály, ctihodná matka."

"A jakou obět' jste si uložila, abyste zlomila vlastní pychu?"

Po krátkém přemýšlení řekne Bernadetta velmi tiše:

"Vzdalovala jsem se několik dní od novicky Natalie."

"Hm, hm, to je velmi dobře, drahá dcero. Měla byste styk s novickou Natalií, které si velmi vážím, omezovat čím dál víc. Bojím se, že se k ní cítíte přitahována z důvodů světské rozkoše, protože je to velmi hezká a veselá dívka. To se dá odpustit, milé dítě, já vám to nevyčítám. Mimo to je novicka Natalie povahy přitulné, což lichotí vaší panovačnosti a hašteřivosti. Řekněte sama, nebyla jste hašteřivá odjakživa, Marie Bernardo?"

"Ano, ctihodná matka, byla jsem hašteřivá."

"Proto by bylo lépe, kdybyste si pro svůj styk s novickami vyvolila některou tvrdou a neústupnou povahu. Co myslíte, milé dítě, nebylo by to lepší?"

"Ano, ctihodná matka, to by jistě bylo lepší."

"A ted' — vaše přednosti," změní novicmistryně thema. —

"Kterou z vašich ctností byste chtěla pěstovat?"

Bernadetta se rozpačitě začervená, zamžiká, oživne:

"Ctihodná matka, prosím za promínutí, ale domnívám se, že mám určitě jakési nadání ke kreslení. Oehdy jsem udělala skizzu Natalie a všem se tuze líbila."

Matka Terezie spráskne ruce: "Zadržte, milé dítě, my si, jak vidno, stále ještě nerozumíme. Jste na omylu. Vaše kreslířské nadání, jež nepopírám, je talent, ale nikoliv ctnost. Talent je přirozená vloh. Přirozenou vlohu rozvést není nesnadné. — Ctnost naopak není vloh tak zcela přirozená, a pěstovat ji — bývá pro nás nesmírně těžké. Ctností nazývám na příklad sílu snášet bez hlesnutí bolest. Jinou takovou ctností je zdrženlivost. Ale o kreslení nebudeme už mluvit. Či ano?"

"Ne, ctihodná matka. O kreslení nebudeme už mluvit."

"Naše řehole není umělecká akademie," pokračuje a pousmá se novicmistryně. "Dostaly jsme za úkol ošetřovat nemocné a vyučovat děti. Vy jste, Marie Bernardo, pořád stejná. Celá vaše bytost tihne k něčemu výjimečnému, skvělému. Bylo by pěkné, kdybyste mi přišti pátek označila nějakou skutečnou ctnost, kterou v sobě hodláte pěstovat."

Ani tyto pedagogické rozpravy nejsou však pro Bernadettu věcí nejtěžší. Ze všeho nejtěžší jsou rekreace, hodiny oddechu. Tyto rekreace se konají mezi jednou a druhou hodinou odpolední. Klášter svatého Gildarda má velikou, krásnou zahradu. Uprostřed této zahrady prostírá se kulatý, dupaný trávník. Ten slouží mladým kandidátkám za hřiště.

(Pokračování přístě)

Noworul Memorial Chapels

2652 SOUTH CENTRAL PARK AVENUE, CHICAGO, ILL. 60623
TELEFON: 762-2233

Czech Emigré's Novels Find Inspiration in Life

By Walter Goodman

Like Danny Smiricky, the protagonist of his bountiful new novel, "The Engineer of Human Souls," Joseph Skvorecky was born in a small town in Bohemia in 1924, endured and in some ways enjoyed the German occupation during World War II and the postwar Communist rule, left Czechoslovakia after the Soviet invasion of 1968 and settled in Canada, where he now teaches English literature at the University of Toronto.

As Mr. Skvorecky (pronounced Shkvor-ET-sky) tells his own story in slightly accented but flowing English, the resemblances pile on: the youthful romances, the attempt at sabotage in a German-run factory, the underground literary life in a Communist-run state, the saxophone playing and love of jazz.

"The Engineer of Human Souls" (a title bestowed on writers by Stalin) is Mr. Skvorecky's seventh work of fiction to be translated into English. Reviewing the book in The New York Times, Eva Hoffman called it a "nourishing, serious and wonderfully entertaining novel".

Although he writes in Czech, Mr. Skvorecky's love affair with English goes back to a boyhood infatuation, first with Freddy Bartholomew ("I don't think it was sexual; I just wanted to write him a letter) and then with Judy Garland ("I taught myself English from a book called 'Teach Yourself English' and I actually wrote letter to Judy").

Remains a Movie Buff

Mr. Skvorecky's father — a bank official in their small Bohemian town of Nachod, near what was then the German border and is now Polish border — ran the local movie house as a civic duty, and the son remains a film buff. Readers of his new novel may detect the influence of all that early moviegoing in the fast cuts and takes, the flashbacks and flash-forwards of the novel's episodic narrative.

Mr. Skvorecky, looking much more the professor than the saxophone player nowadays, with his steelrimmed glasses and academic paunch, relates the story of his life in unpedantic fashion, with many lengthy excursions into subplots, such as the one about his older sister, whom he did not meet until she was 21 because his Roman Catholic father was ashamed of

her having been born out of wedlock. His adventures, fed from a richly stocked, remarkably accessible memory, lubricated a bit perhaps by imagination, come as easily from his lips as from his pen.

Two bouts of pneumonia and a "very protective mother" kept him home a lot and, naturally, he began to write. His first story was called "The Mysterious Cave," a tale inspired by accounts of Canada's Royal Mounted Police. But soon he settled on a more personal theme. "I started 10 novels" he said. "They were all about a Czech boy who plays the sax and makes it big in Hollywood". It was several years before he could admit that much as he loved playing the saxophone. "I would never be more than an amateur."

He was 15 when the Germans occupied his country and suddenly his school curriculum featured the superiority of the Aryan race. On his graduation from the Czechoslovak equivalent of high school in 1943, he was drafted to work in a factory that produced parts for Messerschmitt fighter planes. In an effort to impress a female co-worker, he devised a scheme to build defects into the plane's wing so that when the gunners pulled the triggers, the guns would fall off. For the full and funny details, see "The Engineer of Human Souls".

Thesis on Paine

After the war, Mr. Skvorecky was assigned to teach at a girls' school in northern Bohemia. To escape from "those God-forgotten towns," he enrolled in Charles University, in Prague, with the intention of studying medicine, only to find that his lack of talent for chemistry, biology and anatomy was a drawback. He also found the subject matter "depressing".

So he switched to philosophy and English. "I wanted to do my thesis on William Faulkner," he said, "but by then the Communists were in charge, and he was too 'obscurantist' for them,

so I did on Tom Paine. They couldn't complain about that".

When the Communists took over in 1948, purges began at the university, and Mr. Skvorecky, who had been part of a non-Communist underground group in his factory, was called up for interrogation. He gives the exchange verbatim: "Well, comrade, the interrogator asked me, 'do you believe in God?' I replied, 'I sometimes suspect that something like that exists.' The interrogator though I was making a joke and O.K.'d me."

In 1953, after two years in the army, he found a job with the state publishing house as their specialist in English and German literature. "I was in a privileged position," he said, "I got to read all the new novels coming out in America — Updike, Roth, Salinger". He completed a book of his own around this time, but it was deemed unpublishable because it contained the word "bosom".

Celebrity in 1958

Khrushchev's denunciation of Stalin in the mid-50's brought what Mr. Skvorecky calls "an interesting time" to Czechoslovakia. "We tried," he recalled, "to rehabilitate Kafka, who had been banned as 'decadent,' and we finally published Faulkner."

In 1958, Mr. Skvorecky attained a certain celebrity with a novel entitled, "The Cowards". A story about a jazz band during the Nazi occupation, it introduced to the world Danny Smiricky and his beloved Irene, both destined for more elaborate treatment in "The Engineer of Human Souls". But party-line reviewers found this light account of so serious a matter unseemly: they damned the book as "Titoist" and "Zionist", and it was banned by the Central Committee of the Communist Party. For the next four years, he wrote detective stories under a pseudonym.

In 1963, the Central Committee, now in a more liberal phase, reversed itself and permitted

publication of "The Cowards". Mr. Skvorecky recalled, "I became a popular writer overnight. But I was still closely watched. I kept writing and publishing, but I wasn't admitted to the writers union till 1968, when Dubeck came to power, and we had our famous 'Czech spring'".

That period of attempted liberalization by the Czechoslovak Government was cut short by Soviet tanks, and Mr. Skvorecky decided it was time to leave. He solicited invitations from Western universities; the best offer came from the University of Toronto, and that is where he and his wife, Zdena Salivarova, settled.

Miss Salivarova was a professional singer and dancer turned novelist. Today, with Joseph's editorial assistance, she runs a Czechoslovak publishing house in Toronto, named Sixty-Eight, in memory of their country's struggle and their own exile. It puts out about 20 books a year, makes no money, takes all her time and provides inestimable satisfaction to them both. It was also responsible for the loss of their Czechoslovak citizenship a few years ago for "publishing 'antistate material'".

They believe that the way to help the Czechoslovak dissidents with whom they keep in touch is "more publicity in the West". Mr. Skvorecky emphasizes that "Czechoslovakia is not an Eastern country. It has nothing to do with Russia. Czechoslovakia has always had a Western church and a Western culture."

On the subject of Czechoslovak connections with the

West. Sixty-Eight will publish Mr. Skvorecky's latest novel. It is based on an 1892-1895 sojourn in America by Antonin Dvorak. It has not yet found an American publisher.

Novel Set in Civil War

Mr. Skvorecky's novel, which he plans to work on during his approaching sabbatical year, will be about the participation of Czech Americans in the American Civil War. "Did you know that there was a community of Czechs in Texas who refused to fight for the South?" he asks. "Since I've come over here I've become an American Czech patriot".

The Skvoreckys live in a quiet section of Toronto that is undergoing development. Their small house was recently declared a "heritage building", a sort of landmark status. The bookshelves display American novelists like Saul Bellow and William Styron, and the record racks contain Czechoslovak jazz disks with titles like "Big Bands Forever".

Does Mr. Skvorecky miss Czechoslovakia? "I'm not sentimental," he said. "I don't miss anything. I like to remember things. Even if a miracle occurred, I would not go back."

Is he not troubled, then, by the common plaint of the emigre writer that the source of his language and his deepest emotions is so far away? His response is a line from Hawthorne: "Sublime and beautiful facts are best understood when etherealized by distance."

(The New York Times)

Our 100th Year

SECOND FEDERAL SAVINGS

Member of
Federal Home Loan Bank System

Road 12 & Grand Ave.
FOX LAKE, ILL. 60020
TS 587-6311

INSURED SAVINGS
—up to \$100,000.00—
by Federal Savings and
Loan Insurance Corp.

A FRIENDLY
SAVINGS
INSTITUTION
SERVING A GREAT
COMMUNITY

SAVING IS
CONVENIENT
HERE!

Every feature of our
association is designed
with safety, increased
earnings and conven-
ience for you in mind.

For your convenience:
— a Save-by-Mail plan,
— easy-to-serve-you
office facilities,
— fast service,
— free parking.
Come in.

Satisfying friendly service.

CORNER
26TH & PULASKI
CHICAGO, ILLINOIS 60623
PHONE: 277-8500

7345 W. 25TH ST.
N. RIVERSIDE, ILL. 60544
PHONE: 442-5700

CESTOVANÍ JEDNOTLIVÉ NEBO SKUPINOVÉ —
kompletní služby — MNOHOLETÁ ZKUŠENOST —
návštěvy příbuzných a známých z Československa
i jiných zemí do USA — POMOC S DOKUMENTACÍ
A PŘEDPLACENÍM LETENKY

Zařídíme dle Vašeho přání a k Vaší plné spokojenosti
Pro informace VOLEJTE nebo PIŠTE:

TRAVEL ADVISERS, INC.

1515 NORTH HARLEM SUITE 110, OAK PARK, IL 60302

Dagmar J. LAVIČKA

☎ (312) 524-2244

VOICE OF THE NATION

KARLIN CLUB DOINGS

In keeping with tradition, near the feast of the Czech King and Patron, Saint Wenceslaus (September 28th), the Board of Directors of Czech Karlin Hall, 5304 Fleet Avenue, Slavic Village, in Cleveland, Ohio, honor members of the Greater Cleveland Czech Community with the „Order of St. Wenceslaus.” This order is presented to those who have contributed their time and talents to the Greater Cleveland Czech Community.

The 1984 honorees are Zdenek and Evelyn PRAZAK who have devoted thirty and twenty years, respectively, to Czech Radio Broadcasting on Sunday mornings on Radio Station WERE-AM.

The Prazaks will be honored at a Testimonial Dinner Dance on Wednesday, September 26th, at Karlin Hall. Duck or pork dumpling dinners will be served from 5:00 p.m. Reservations, at \$6 per person, may be made with Karlin Secretary Joe Kocab ☎ 883-4760.

After escaping from Czechoslovakia, in 1948, Zdenek Prazak remained in a displaced persons camp, in Germany, serving as secretary to the YMCA. He arrived in Cleveland in 1951, and in 1954 started on the Czech radio program with Ann Hridel, and later with Dick Pokorny and Teresa Svejkovsky-Lihani. He has broadcast with his wife, Evelyn, for the past twenty years, during which time he met with ethnic media and President Reagan at the White House.

Evelyn Prazak is a native Cleveland, who served in the U.S. Navy as a Pharmacist's Mate First Class during World War II. She is former Women's Director of Sokol Nova Vlast and Northeastern District, instructing all of the women's classes, and has volunteered for the Cleveland Society of the Blind as a volunteer reader for the language bank, among other civic responsibilities. She is, at present, Chairman of the Czech and Slovak Cotillion Ball Committee.

The Prazaks are parents of a daughter and son, and grandparents of two grand-daughters.

AUTHOR OF BLACK AND WHITE STYLES IN CONFLICT FEATURED ON „CONVERSATIONS WITH THE CHANCELLOR” THURSDAY, OCTOBER 11, 1984 AT 10:30 P.M. ON CHANNEL 20/WYCC-TV

Dr. Salvatore G. Rotella, Chancellor of the City Colleges of Chicago, interviews Dr. Thomas Kochman, author of the book *Black and White Styles In Conflict*, on „Conversations With The Chancellor,” a program to be aired on Channel 20 on Thursday, October 11 at 10:30 p.m.

„Dr. Kochman is an ethnographer who has studied different cultures and behavior patterns in order to understand the reasons for communication failure and to improve cross-cultural communication,” according to Elynne Chaplik, General Manager of Channel 20.

„Conversations With The Chancellor” is a weekly interview series which focuses on local and national issues and features individuals from the City of Chicago and the City Colleges of Chicago who are in some way contributing to the city's economic, educational and cultural development.

Channel 20, a PBS affiliate, requires no subscription fees or cable hook-up. Anyone with a UHF-television antenna can tune in to WYCC-TV.

CZECH CLASS REGISTRATION

CSA Fraternal Life will once again offer Czech language classes for adults. These classes are excellent for those who plan a trip to „the old country” or have Czech visitors coming here. They are also very good for businessmen needing a good rapport with Czech clients or customers. The classes can help you remember what you forgot from childhood or teach you all new skills. Most of all, they are fun, convenient and reasonable.

Registration will take place from 7:00 to 8:30 Monday September 24, 1984 and Thursday, September 27, 1984 at CSA Fraternal Life at 2701 So. Harlem Avenue, Berwyn, Illinois 60402. Late registration is possible when classes begin. Intermediate and advanced classes will meet on Monday evenings beginning October 1, 1984. Beginners will meet on Thursday starting October 4, 1984. Both classes are from 7:00 P.M. to 8:45 P.M.

Classes will run from October through April at a cost of \$65.00 for the whole term, including the necessary text. They will be taught by Mr. Stanley F. Smelhaus, M.Ed who has conducted them for the past several years and who is a competent language teacher. Those who already have the books (Čestina pro cizince) will be charged \$57.00 for the term.

For more information, contact Vera Wilt - Jandácková - at CSA: ☎ 795-5801

Looking Ahead

by
Dr. George S. Benson
President

NATIONAL EDUCATION PROGRAM
Oklahoma City, Oklahoma

PRINCIPLES OF AMERICAN LIBERTY

We were impressed with a comment of Congressman Ron Paul of Texas, who stated in a recent essay:

„The basic problem is that people want big government but don't want to pay for it. We have lost sight of the appropriate role for government in society. All the technical attempts to correct the painful consequences of a spendthrift government financed by deficit spending, inflation, and high taxes will fail. Only by changing our attitude about the role of government and rigidly limiting its scope can we ever expect to see long term economic growth again.”

We are indebted to Congressman Paul for summarizing in such a concise paragraph precisely what the underlying problem of America is—and what we must do to solve a myriad of resultant problems and get the nation back on course.

We must remind our people what America was meant to be and upon what principles the nation was founded. And we must keep reminding them over and over again.

One of our nation's truly great leaders, Admiral Ben Moreell, head of the Navy Seabees in World War II, summarized these principles for us in an essay, „Freedom and Public Opinion.”

„(1) Man derives, directly from the Creator, his rights to life, to liberty and to the means of acquiring and possessing property. These rights are inherent and in-

alienable. They are not mere privileges granted by government, subject to withdrawal at the whim of government.

„(2) To deprive a man of his God-given rights is to violate the moral law. This will call forth its own penalties as does violation of any natural law.

„(3) No man has a right to deprive his posterity of their God-given rights by voting away their freedom and thus condemning them to bondage.

„(4) The powers of government are acquired by delegation from the individual citizens. Therefore, government can exercise with propriety only those powers which individuals first possessed.

„(5) Because the essence of government is power, which is exercised by fallible human beings, like you and me, governmental authority must be strictly circumscribed to make sure that the instrument forged to protect the rights of the people should not be turned against them and used to destroy their rights.

„(6) To secure the blessings of liberty, we must preserve a free market economy, with government acting only when necessary to protect individual rights and prevent predatory action in the market place.

„(7) Onerous and punitive taxation can lead only to destruction of economic freedom and, eventually, all other freedoms.”

We commend these thoughts to our fellow citizens as comprising those principles which made America the greatest nation on earth. It is imperative that we look again to these principles for guidance back to the path of greatness. This is our only hope to preserve our cherished freedoms.

The path of the Welfare State, upon which we are now embarked, is the road to Socialism. And the road to Socialism is the route to slavery.

ST. WENCESLAUS DAY

Česká síň Karlín

HONORING THE PRAŽÁK'S

Wed. September 26, 1984

Duck or Pork & Dumplings

by

Agnes HALTUCH
from 5:00 to 7:30 P.M.

PRICE: \$6.00

Tables & Seats reserved only for those eating.

Music by „Karlin Brass” & Emil Hronek 7:30 P.M.
Call Joe Kocab ☎ 883 - 4760

599-1372

ROZPOČTY ZDARMA

Independent Glass Service
VEŠKERÉ SKLENÁRSKÉ PRÁCEKOVOVÁ DVOJITÁ OKNA (STORM WINDOWS)
PLEXIGLASS — ZRCADLA8014 SOUTH NATCHEZ AVENUE
BURBANK, ILLINOIS 60459WILLIAM KRÁTKÝ
evropský vyučený sklenář u dědy a otce v Československu